

సావిత్రి చరిత్రము

బ్రహ్మశ్రీమదజ్ఞాదాదిభట్ట నారాయణదాస
విరచితము.

1245
12175

Second Edition 500 copies.

Printed at K. S. Rao's, S. V. V. Press,
VIZIANAGRAM.

1920.

Registered copy Right.

PRICE 12 ANNAS.

Sno. 1245

AC no. 12175

RAO, FOREMAN.

శ్రీరస్తు.

సావిత్రిచరిత్రము

రవమంగళ మమ్ము బ్రసన్నదృష్టి
గాంచు మాతల్లి సంశ్రిత కల్పవల్లి
రక్తియు విరక్తియుం భుక్తిముక్తి నీవె
యవ్యయామృత మధురోక్తి యాదిశక్తి.

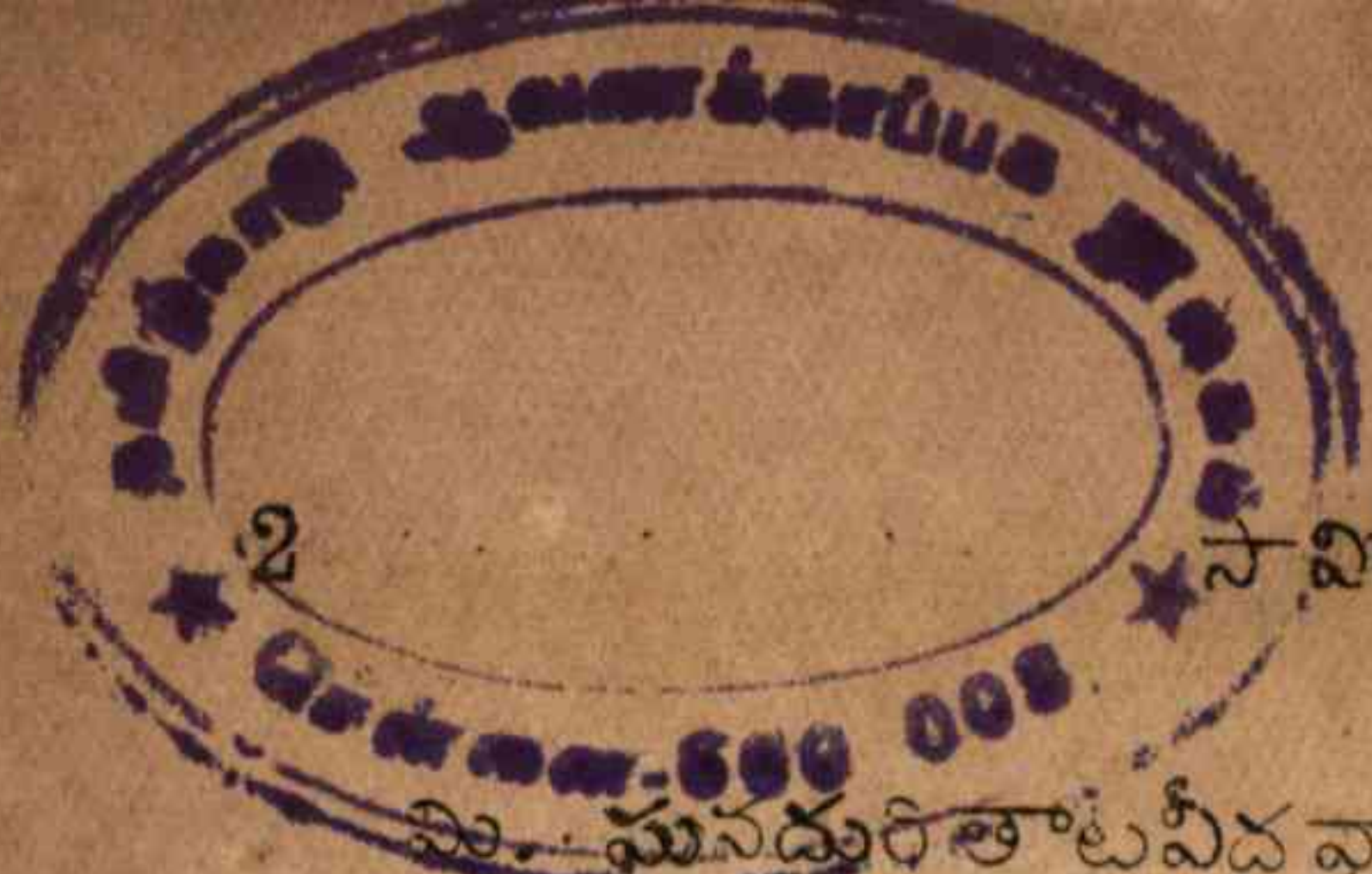
భైరవి—చతురస్రగతి.

- స. నన్ను బోవుమా యమ్మా శార్వాణి! న!
పన్న గేంద్రభూషు పట్టంపురాణి! న!
అ. కన్న తల్లినన్నం గావరాదటే!
నిన్ను వేడుకొన్న నీవాడనన్న!
మి. పన్ను గనాది క్కెనరే నిన్నువినా!
కలలోనిను గన్నదినా కన్నదోయి నిన్నరేయిహా! న॥
౧. ఇప్పుడీనాకృతికి నీవేనాయిక!
కృపతోదీనిగైకొన వేవేయిక!
అపరిమితానందముతో లపసజితా!
బ్రహ్మతయ ద్రిపునిసుతా!
జపాసుమా భపాణిభైరవి! న॥

హంసధ్వని—ఆది.

- ప. కనికరముననను గనుగణపతినా!
మనవివినుము నిను వేడెదబాడెద! X॥
అ. పనజభ వాద్యమ రవినుచరితా!
నిను నితైముగొని యాడెదనాడెద! X॥

సావిత్రిచరిత్రము.

మి. మనదురితాటవీదవానలవి ఘ్ననీరదప్రచండానిల
ప్రణతభక్తపారిజాతగిరిజా తనయాగనరాదయా
దయామయ క॥

౧. ఇలలోజనముల తొలి మొక్కునీడె
జనజాసనాక్షీనతంసులకన్న
కలనై నన్ని నుమరచుదేబెకె క్కడిదివిజకార్యసిద్ధితలంపగ
భళికాయుండ్రాల్పెక్కుపడునుమ త్పదపద్యామృతముగ్రోలకున్న
జెలగించుమునాకావ్యందుత్తం నీకృతసకలపరమహంసధ్వని క॥

కన్నడ—మిశ్రగతి.

ప. అంబజోహారే దేవిజోహారే
మమ్మేలుమాశార దాంబజోహారే యం
అ. బింబపులినోష్ఠని తంబజోహారే
సమ్మదితభక్తక దంబజోహారే
మి. కంబులలితగీతవీణా గానప్రదావితగావ
సమ్మధితపాపనికురుంబప్ర శస్తకుటిలాలకరోతంబ యం
౧. నిన్నువినాదికెవరేనాతల్లి నిఖలాశ్రితకల్పవల్లీ
పన్నగనాకావ్యమునీదయజల్లి ప్రచురించుముదేవతామతల్లి
ఉన్నతకవిస్తోత్రప్రపాత్రభ వోదధిసంతారణనహితగ్రి
యెన్నగనీదురాయంచనడ నిందగుసర్పుమేల కన్నడ యం

సీ. ముజ్జగంబులగలమూలరహస్యము తెరిగించుసహజకవీంద్రులార
రాలగుగందలిర్పగ మోల్లులోకమానందింపబాడుగాంధర్వులార
వాణిజ్యకృషిశిల్పబహువిధసంగర శౌకికోద్యోగకలాపులార
దయయుసత్యంబునిత్యంబుమూర్తి భవించువిధిసోపారుభాగవతులార
శ్రీస్తులారా యజస్రికర్మిష్టులార
మాయనంటియు నంటని మహాతులార

అఖిలజనులార యమ్మలారయ్యలార
నత్కథామృతముగోలి జయముగొనుడు.

జెంజోటి—త్యక్తి.

ప. సుజనులార లెండుశౌరి భజన జేసికొండు! సు
అ. నిజము తెలియరండుమీ కెజయమగునుజుండు! సు
మి. గజభిజసంసారములో- రజస్త్ర మోగుణములవల
నజిక్కిపరవశతనిడుము- భజించుమనకబుచ్చుముక్తి! సు॥
౧. మొరిలోకసంపదలకు- విర్రవీగనేల
కరకందచానిపండ్ల- కరుసాచప్పల
వెరికిగారడిసుఖమ్ము- లిరికెడమావులవలె
జరుగగల్పించుగల్పి- బుర్రసూటిజెంజోటి! సు॥

సీ. ఇరు పేదలకు గుక్క మురికిసంతానమ్ము కోటిశునాలికి గొడ్డురికము
చేతనై నకురూపి జేరనీయదుచెల్వ యందకానికిలోసియ గుసున్న
మృష్టాన్న మాహోగ్యహీనులకుండును దినగలవారికిదిండి లేదు
దాతనుముంగాళ్ళదన్ని యేగెడుకల్పి కడులోభివానినిగొగలించు
ఉన్న వారున్న దనియెడ్వ నుర్విలోన
లేదనుచుగుండెదరు సిరి లేనివారు
చూడనీలోకమంతయు శోకహతము
సత్యముందయగల్గిన జనముతప్ప.

ఉ. ఎన్నగగోరనప్పు లభియించును సంపదరాతిబొమ్మకు
సన్నతపూజమాఙ్కి బెలుచుం దనుగోరినరాదు లచ్చిబల్
చన్నలుమాసకమ్మకటు చావకతీరనిగూనిపంపులా
గున్నదిస్వేచ్ఛలేనిబ్రతు కోజనులార యి కేటిసాఖ్యముల్.

నానామక్రియ—తిరుపుటతాళము.

ప. భలివృథాయీవట్టియాశా- భంగమాసంసారంబుభ

- అ. పలువిధంబులరక్షజేసిన- దెలియదాతనువులేమగునో! భ
మి. కలలోనిమాడ్కిమనబ్రతుకునగ-లుగు నెల్లపనులవశములయి
యెలమిమూఁగులహంకరించెద- రెట్రింతరాయభారమట్టుల
౧. బూరుగుపువ్వుచందాన- మోసబుచ్చుమనదు తెల్వి
చేరవచ్చుననిపించి- దూరమామనకుసంతుష్టి!
ఆరయజర్వితచర్వణమక- టకటయూకదంపుమనబ్రతుకుభ!
కోరదగినదిలేదిటమిగుల- ఘోరదుఃఖంబనాధనామక్రియ॥భ
సీ. శ్వాససంగతియటుసంసారమిది సౌఖ్యమామీదబహుళదుఃఖాకరం
బు! పానకామ్రాయనిబలుడప్పివలెనుభోగేచ్ఛవెన్నటికిశాంతించబోదు
ఆకాశమందునల్పటుతనపై బాంధవప్రీతిగల్గుటభ్రమకృతంబు
ఎనుముతోకంబట్టి యీతకుదిగునట్లు ఖోణీపతులనమ్మి గొల్పుచుంట
అనుచురూఢిగదెలిసి సత్యంబుదయయు
గడిమిదప్పక ధర్మాధికామములను
పరహితంబుగసల్పెడి భాగవతులు
సంతతానందపదవికి సాగుచుందు.
- చ. జగమిదియెల్లకల్లనుచు సత్యదయల్నిరసించి జాతులం
దెగడికులానుబంధనము ద్రోచిపదావివిధాన్నపానముల్
దగిలినమస్తభోగములవత్పరులై కడుదానధర్మముల్
పొగగనమాను నాస్తికులభోధలు భాగవతుల్బడింతురే.

కాంభోజి—రూపకము.

- ప. అద్వైతముకలదానిదా- శననిధుననపరుల!
అ. అద్వితీయవస్తువునక- హంకృతికలదా!
మి. చిద్విలాసుశఖలజగ- త్స్పృష్టిసితినాశయోని!
యద్వేషులుడాదిగురుం- డాదిశక్తికింగాక! య!
౧. పరులకోరకునమ్మహా- వాక్యములనుబోధించు!

కరణిదాముచేయగా- గలరెమెట్టవేదాంతుల||
ఎరుకగల్గువారమనుచు- నెరులదెగడితమతప్పల|
నగయలేరుక్రిందినల్పు- నెరుగగలదెకాంభోజ| య||

సీ. దుర్జనసహవాసదోషంబునందొల నఖిలదుర్వ్యసనంబు లభ్యసించి
మానజాలకనభిమానమునన్నిం దెపాలయ్యు మరిసిగ్గుపడకముదిరి
పరవశులై యెల్లపాపంబుల నిరాశపడినల్పివయ సెల్లపాడుచేసి
తమవలెదుష్టవర్తనలేనివార లశక్తులటంచు నజ్ఞానులనుచు
మెట్టవేదాంతులౌ చెడుగొట్టులెల్ల
వణధర్మములొల్లక వావినరుస
లనకవిహరించి నాస్తికులగుచు నరక
మరుగునుందురు చెనటులగురువులగుచు.

క. సూన్యతము పల్కవలెదయ
బూనిసకలజంతువులను బోషించవలె
శ్రీనారాయణపాద
ధ్యానంబునజొక్కి భవముదరియించవలె.

ఖరహరప్రియ — రూపకము.

ప. భక్తజనులతోసఖ్యము- నడిచిడునిహపరసౌఖ్యము|
అ. ప్రాక్తనదుష్కర్మములెడ- బాపముఖ్యము| భ
మి. శక్తికొలదినుపకారము- సల్పుచుదీనులబెంచుచు|
ముక్తిమార్గములగుసత్య- ముంభూతదయయుగల్గిన| భ||
౧. సలితస్వీయవర్ణ- చారంబులవదలబోక|
కలనైనంపరభామల- గలియగరాక|
ములుచలసహవాసమున- వ్యులకై నంజేసికొనక|
యిలలోసర్వసమతజరి- యిం చెడిఖరహరప్రియ| భ|| [డు

సీ. స్వరములోనరంభాభోగమిటబహు మానముగజనయజమ్మానుడొక

దక్షణకై బకధ్యానమ్ము సల్పుచు బండ్లిన్మున్ముడై బ్రహ్మయొకడు
సకలక్రియలబృథజనములనియమించి ద భుజైతిరుగునధ్వర్యుచొకడు
కడుపుకక్కుతికై కమురుకంపునకోర్చియుక్కి రిబిక్కిరె

హోతయొకడు

శ్రుతులసారంబు దెలియక క్రతువులందు
బశువులంజంపి సౌఖ్యమల్పంబుగొందు
రుచితమెరుగక నిదియెవిధ్యుక్తమంచు
గ్రూరకర్మలకుందయమారముకద.

[భేత

సీ. మొగినహింసాత్సర్వభూతానియని శ్రుతినాదరింపకపశుమాల
యనునట్టియధమమంత్రానుసారంబుగ నలనీచకులములెల్లమ్మకొరకు
బలులిచ్చుతెరగున బండితమానులై విపులమంచునువిర్రవీగి
జన్మంబునం బేదజంతువులంజంపు కటికియాజులకునుగలదెముకి

ఉపనిషత్తులుశ్రుతికాంతకూర్ధ్వభాగ
మందహింసను స్థాపించునదియెమోము
కనుడధఃకాయ మాపెకుగర్మకాండ
మూనిపశుహింసదెల్పు నపానమచట.

గీ. చెరుకుతీపియనగ జేరెయద్దానిని
వేళ్ళమోయనమలు వెడగుపగిది
వేదవాక్కులెల్లవిధులని పశుహింస
సలుపుకూళ భోగములనుగోరె.

[వాక్కు

సీ. యజ్ఞముమోక్షదాయకమగు పశుహింసనిధిచోదితమటన్న వేద
లన్నియుదానస్త్రియజమానుడెంతయుసాహసధైర్యవిజ్ఞానములను
మానవులనుబట్టిమరియూపములగట్టి ముక్కుసెవుల్లోరుమూసిచంపి
వపదీసియగ్నిలోపల వేర్చిల్చితాగూడనంత్యహోమంబుగాగగ్నిలోన
బడిమృదింబొందవలెనని నుడువుశ్రుతుల

జెనఁది లిప్పుడఁజ్యుంబు చేసితమకు
ప్రాణములు బెల్లమని సోమమాజి పేరు
లొందమేకలగోయుచు నుందురకట.

గీ. కూర్చులైమాంసముందిను కొంటెయుషులు
పశులజన్మంబులంజంప వలయుననుచు
శ్రుతులనొకకొన్ని బన్నిరి చూడదొల్లి
నుండియవివేకలటు చేయుచుండిరహహ.

మారువ — చతురస్ర.

ప. సత్యదయలబోగొట్టుమనుష్యుల-జముడూరక పోనిచ్చునా!
అ. నిత్యము ఘోరనరకమునబూని-నిఖిలబాధలం బెట్టునుగానిస॥
మి. అత్యంతకృపాసముద్రిడైన-లాచలమందవతరించుబుద్ధుఁడు!
ప్రత్యహమునాస్తి ధర్మోదయా-పరయనిబోధింపవినకపోగునస॥
గ. అరయనాత్మవత్సర్వభూతాని-యఃపశ్యతీసపశ్యతీయని!
కరముఘోషించుభగవద్వాక్యము-కారణంబు బెడచెవి బెట్టెదరా
ధరణిలోనభూతదయ లేనియా-నరునియందుగల్గునితరధర్మము
పరికింపవృథానీర్లేనిచెరువు-దెరువ నేలరిత్త గామారువస॥

సీ. ఉత్తములగువారలుర్విలోదలిదండ్రీమాటలకుంజవదాటలేరు
పెద్దలబాడగాంచివినయంబుగన్నర్దురార్దులకున్మితమాచరింతు
కలనైననవ్వులకైనగల్లులువల్కరొరులనొప్పంజూచియుల్కరేపుడు
ప్రాణిహింసనుజేయరేనెపంబుననైన దమకులాచారముల్పప్పబోరు
న్యభిచరించరుకొనరు దుర్వ్యసనములను
జ్ఞానులవుదురు సోమల్లారుర్వ
మందరుబ్రతికెదరు స్వకషాజితముగ
నీశ్వరునిగోర్కెమాని భజించుచుందు.

ఉ. ధాత్రినిభతఁగున్మరియు దక్కినబంధులకు న్మహాయశః

సాత్రితగల్గజేసి యరువంకలవంశజనంబులంది హా
ముత్రసుఖంబులన్నిలిపి మోదముగాంచినపుణ్యసాధ్వీసా
విత్రితలంపురచ్చె సరవిన్సుజనావళి నెన్నునామదిన్.

గీ. పున్నెపుండంశతులలోన వన్నెకెక్కి
పుడమి సావిత్రి సత్యవంతుడును విగుల
నిఖిలసాధుజనస్తవ నీయులగుట
చారిత్రతంబుపల్కెద వాసిమీర.

మంజరి—జైరవి.

తొల్లిమద్ర దేశమునకువిభుడై దొడ్డన్యపతియొకడుండెన్
వెల్లడిగనశ్వసతియనునాతని పేరుజగంబుననిండెన్
ఉత్తమక్షత్రవంశజుడతం దురుశౌర్యధైర్యధనుడు
నౌత్తర్యండుమహావిభవయుతుం డఖిలస్మపులందుఘనుడు.

సీ. పేదసాదలనెల్ల వెదకివెదకితల్లి దండులవలెమేటిదయనుబోచు
నవివేకమునవిధాన్యమతస్థుల నిరయభాజనులనినిందసేయ
జేజీవనమునకై సహింసయొనర్పడు సకలభూతములందునమతబరగు
కలనై సదబ్ధిరవలుకడుమరియేక పత్నివ్రతుడుదీనబాంధవుండు
మచ్చునకునైన నేమహామహునిరాజ్య
మునను మాంసాశనులు త్రాగుబోతుజనులు
లేరొ వ్యభిచారులుంగానరావొయ్యట్టి
యశ్వపతివంటి రాజెన్నడైనగలడే.

క. అడిగిన లేదనడధికి
బుడమిన్ శరణన్న శత్రు పుంగాపాడున్
గడుమంచివా డరికిలొం
గడు వ్యసనములబడడట్టి క్షౌరతిగలడే.

క. ఎంతయు విభవముగల్గియు

గాంతామణితోడ జరముకాపురమునదా
సంతోషించియు దుదకున్
సంతానములేక యతడు జాలిబడెనిటుల్.

వసంత — చతురస్ర.

ప. కాలమువ్యర్థము- గాగడుచుచుండె

గటకటాసంతతి- గాంచనైతినా

అ. చాలబిత్తకులము- సంతసిల్లగొన

సాగుటెటుమద్యం- శముజగమందున

మి. హళింగొడుకు లేనినా వైభవ-మడవిగాచు వెన్నెలచందమామె
నేలగొడ్డుబతుకునాకింక నే-నిహపరంబులకుదూర మైతినా

౧. కొడుకులుకూతులుగోడండ్రెల్లురు-గడునింటినిండగలధన్యులు

పుడమిందొల్లిటిపుట్టునందెపుడు-తడబడిచేసినతపమెట్టిదో

యెడతెగనియూచింతనాకంటె-నిల్లాలికెక్కుడుగదాశివశివ

కడకునలుగురిలోననవ్వులాయె-కాపులేనిమాయకావనవసంతకా

సీ. కొడుకులెందరటంచు గొత్త వారెన్నరైననడుగ నేనేమనినుడుపువాడ

మెడుగులుపెండ్లిండ్లుబుడుతలకొనరించుచుట్టాలనేనెల్లుచూడగలను

సాలంకృతముగగన్యాదానముంజేసి యామేనుదరియింపనోమనైతి

నాకుగల్గినవిద్యనారాజ్యమంతయు నెవ్వనికికనప్పగించగలను

కడుపుఫలియింపకుంకిన కారణమున

సంతయున్వంతచే గృశియించుచున్న

ప్రాణనాయక నెటు సమాధానపర్తు

నేనుబున్నామనరకంబు నెల్లుగడుతు.

మంజరి — మారువ.

అనుగుజింతించితమకుల దేవత-యైచసావిత్రిగూర్చి

యనశనవ్రతుండైతపమొన ర్చె-నఖిలశ్రమలకునోర్చి

అంతగొన్నాళ్ళకతనిమోలబ్ర- త్యక్షమయ్యెనొక కాత్రి
వింతగాగభక్తులపాలికల్ప- వృక్షమైనసావిత్రి.

సీ. చేమంతిపూవుగళితాంశుగీలించియొప్పుగగగనంబుకొప్పువెట్టి
తారలన్నుత్యాలచేరుచుక్కనమర్చినుదిట్టిపైసూర్యుడన్బెట్టుదిద్ది
చందోయిగామేరమందరములజేర్చి జలధితరంగముల్వలులజేసి
రోమావళిన్వనస్తోమంబుగావించి ఘనజఘనముభూమిగానొనర్చి
తనయథఃకాయ మఖిలపాతాళమగుచు
నశ్వపతిజ్ఞానదృష్టియందవతరించె
విశ్వరూపంబుతోడుత వేదమాత
పాలితాశ్రితవగ్గ సువర్ణదుగ్గ.

క. అంతటనశ్వపతియు మే
నంతగగుర్పొడుమగ బ్రమ దాశులొదవగా
సంతోషాద్భుతభయముల
నెంతయుజగదీశ్వరి న్నుతించె నిటువలెన్.

కేదారగౌళ — చతురస్ర.

ప. ఇంతభక్తవాత్సల్యమునీకే-యెంతయుదగునమ్మాజగదీశ్వరి యి||
అ. సంతోషించితి నేటికినాదగ్గ-జన్మముదరియిం చెనాహాయమ్మ|| ఇ||
మి. ఎంతటివారై ననీదుమహిమగ-సింతయుదెలియగల రెయాదిశక్తి
యింతకునీదయ లేకనిన్నుగన- నెవరితర మెత్లొత్తిపుంసుందరి||
మసనిధపమగరితారితకిటర్పుణు| నిసరిమరిమపనిత ర్పుంతధిమిగధి
సరిమరీర్పుణుత ర్పుంపనిధమ|తకదధిగిణతతదధిగిణతదధిగిణత||ఇం
౧. ఇలలోనినుగాంచునతనికిం-గలలోనైనగలదెయఘము ని
టలలోచనీభవమోచనీ-భలీయధరజితబింబజగదంబ|
కలుషహరిణీశోక తారిణీ-కాళీచంచరీక చిగురాళి|
పొలుపుగనా ప్రేమదీగునటునిన్-బాగడగల నెక్రీకేదారగౌళ||

నిధాపనిధపాధమ పమాగరి-త యేంకిటత యేంకిణాంతకుందరి
పనిసరిమామామగరిస-పాపాపమగరి సాపాసనిధప తళంగు తక
దధిగిణతోం-తళంగుతకదధిగిణతోం-తళంగుతకదధిగిణతోం॥

సీ. కంటికి రెప్పట్టుకడుజాగరూకతం బిల్లలగనిపెంచుతల్లివీవు
అన్నదమ్మలగనిపెన్నిధులనికూర్చి లెక్కించునక్క చెల్లెంమనీవు
నాయమ్మనాయయ్యనాకన్న వారనిగొబ్బున ప్రేమించుకూతువీవు
ప్రాణంబులన్నియుభతకర్పించియిల్ల ర్యాదకాపాడుభార్యవీవు

కార్యపేతువువీవు జగమ్మనీవు
నీవెయంతయు నెద్దియుంగావునీవు
నీదుతత్వంబుదెలిసి వణింపదరమె
యాశ్రితజనాతి భర్త మాయమ్మదుర్గ.

కేదార—రూపకము.

ప. నిన్నువినాదిక్కెవరే- నిఖిలలోకజననీ! ని!
అ. కన్నకరువుదీరగనిను- గంటినెంతధన్యుడనో! ని!
మి. ఎన్నగహరిహరాదిసుర- లీవాడించెడిబొమ్మలు!
నన్నునీదుదాసునిగన- నారతముంగాపాడుము! ని॥
పప్పమగమ్మగరిగరిస! రిసనిన్నిపసా నినిసాసరిగమ!
సరిగమగరిసని పనిసరిగమగరి నిసరిగమగరిస పనిరిసగరిసని!
తద్దదిగిణత తద్దధిగిణత తద్దధిగిణత॥ పైకాలము.

౧. నీదయగల్గినవారికి- లేదసాధ్యమెందైన!
నాదిశక్తి నీభక్తుడె- యవ్యయానందమందు!
నాదైవమునాతల్లియు- న సర్వమునీవేని॥
మోదముతోబూజించెద- బొగడెదళివ కేదారము! ని॥
(పైకాలము) సపపామగమగ రిమమాగరిగరి సగగారిసరిస!
నిరిరీసనిసని పససానిపనిప నిసీపససానిరిరీసగరిమగారి!

సాస్వనిధప నీన్నిధపమ దాద్ధపమగ సాప్పమగర
తాకిటతక తరికిటతక తోందధిగిత|| ని||

దండకము.

జయజయజగదంబ నీలాలకస్తోమరోలంబ దంతచ్చదస్సారబిం
బా కన తె సకతోద్యన్నితంబా సదానమ్రసర్వామరోద్దామరక్షకదం
బా స్వభక్తానలంబా నినున్ స్తోత్రమున్ సేయనేనెంతవాడ౯ భవాం
భోధనిర్మగ్నుడ౯ మూడులోకంబులన్నీ వె తల్లి భవన్మాయ చేస్వస్స
మందెట్టు చిత్తంబునన్ లేని విశ్వంబుసత్యంబుగాదోచునో యట్టుల
న్వేండియున్నీలో బుబ్బలెట్టుబుబ్బచున్నెబ్బన న్నాశముంజెందునో
చూడ నీయందెయాతీరుగా నీజగజ్జాలముల్బుట్టిగిట్టున్ మరిన్నావ
రూపంబులన్బేదముంబొంది నానాఘటాకారత౯ బొల్చుచున్నట్టులో
దేవి యీజంగమస్థావర ద్వైతభావంబుగా విశ్వరూపంబునన్నీకు నీ
వేవిలాసంబున౯ దోచినట్టుండియున్ నిత్యభూమస్థిత౯ సచ్చిదానంద
తత్వంబుతోనున్న నీయద్భుతాధ్యప్రభాంబు నూహింపనెంతేసివా
రైననుంజాలరోయమ్మ నేనెంతవాడన్దలంపంగ నీభక్తుల౯వారికీవేసమ
స్తప్రపంచంబుగాదోచుచున్నావు నాతల్లినాతండినాసర్వభంధుస్వ
రూపంబు నాలోకమున్నాదుదేహంబు నాజీవమున్నీ వె నీకన్నవేరు
న్నదే నిన్ను నేనెంతవణింఁచిన న్నాదు! పేమంబుకాసింశయుందీరదే
నేమిసేతున్మహాదేవి నీలోననంజేర్చుకో యేలుకోనన్నునీదాసునింగా
ద్వారన్ వేదమాతా నమస్తేనమస్తేనమః||

చ. అనివినుతించునశ్వపతికంబ ముదంబుననోయివత్స నీ
యనఘతపంబుమెచ్చితి మదంశమునంజనియించునీకు ది
న్ననియొకకూతు రాపెవలనం దరియింతిరుపంకవారలెం
దున జయమబ్బునీకనుచు దుర్గతిరోహితయయ్యెనయ్యెడన్.

మంజుగతి — జెంజోటి.

అంబదయనందియశ్వపతియు గా-హ౯స్థ్యమునంబుననొప్పె౯

కమ్మగగొన్నాళ్లుజరుగనాతని-యిల్లాలున్నెలదప్పెన్!
చుట్టపక్కములుసంతసపడనా-నుదతిగర్భముఫలించెన్!
నెట్టనమంచిముహూతకమందునా-నెలతకూతురింగంచెన్॥

గీ. తల్లిదండ్రులమోద మెంతయునుహెచ్చ
బిల్లనానాటహాయిగ బెరుగుచుండె
పుడమిసావిత్రివరమున బుట్టెగాన
వెలదిసావిత్రియనువేర బిల్వబడియె.

కీరవాణి—రూపకము.

ప. దానివయసుచక్కదనము- దరమావణికంపగనల! దా!

అ. చానలలోమామద్దుల- సావిత్రికిసాటిగలర! దా!

మి. మేనిచాయముంగురులు- నేల్మీబంగారునిరులు!

కౌ నెప్పచిన్నపిడికెడు-కందోయిపెద్దచేరడు! దా॥

౧. కమ్మతేనెబావియ-క్కావిమోవిరీవి!

జమ్మావయ్యారియోర-చూపునురుకటారి!

ఇమ్మొయినణానచాలు-నెందుకుగోటివిధాలు!

నమ్మవలయు ద్రిపురసుం-దరియెయక్కిరవాణి! దా॥

సీ. అఖిలకలాప్రౌఢినందియుసుంతయుం గర్వంబుదెలియనికమలగంధి

జగదేకమోహనసౌందర్యఖనియయ్యునద్దముచూడనిముద్దరాలు

ఒగిరాజుకూతురయ్యనుభృత్యులన్నిరసనముజేయనిశుద్ధసత్యమూర్తి

అతిసుకుమారాంగియయ్యనాత్తులజేరి పనిబూనిరక్షిం చునెనరుకుప్ప

దానమున వేల్పుటావు సత్యమ్మపోవు

మెరుగుమరుదంతి కల్కులమేలుబంతి

శీలపుంగొట్టు శిలులకు జెంపపెట్టు

ఎలమిసావిత్రి కెనగలదేధరిత్రి.

మంజుగతి — భైరవి.

పొలతికిధగునరున్నికై యశ్వపతి-భూవిభుబరీక్షింప
 గులరూపవయశ్శీలములనా పె-కున్నరి లేరుదలంప
 తమపటములనంపించు చెందరో-ధరణివిభులుతలడిల్లన్.
 సమాధానపడకా పెతఁడియీ-జాలకుం డెతనపిల్లన్.
 అంతదనకుసనుకూలపతియెట్టు-లబ్బుననుచుసావిత్రి
 చింతించుచు కలగాంచెనిటాసు-స్నిగ్ధగాత్రీయొకరాత్రీ॥ [యాడ
 నీ. బిరుసునీలంపుటుంగరములవలెను ముంగురులు పెన్నొ సట్టిపైగునిసి
 ఆలచిప్పలబోలువారుకన్నుంగవకొనల వెంబడిమంచి నెనరుజింద
 ముప్పరిగొన్న మేల్పుత్తడిమూపునబలితంపుగండ్రొగొడ్డలివెలుంగ
 మోముచిందుగునందు మొల్కమీసలుకప్పు చిరునవ్వువెన్నెలచెలగు
 చుండ. తల్లిదంశ్రులు ముసలిముద్దులుగలిగిన
 నెత్తలనోయ్యుగంపను నేలడించి
 జలకమాడించి తీయపండులనుజలువ
 నీడదినిపించు నొకరాచకోడెకాని.

ఉ. కాంచినయట్టులెంతయును గారవ మొప్పగబ్రాణనాయకీ
 మంచిమరందపానమిడి మామకునత్తకుద్వప్తి చేసిక
 ల్పించుముపూలపాన్పు మరివీచు ముచల్లనిగాలి నీనుగా
 వించెదబాదసేవయను చింపుగనాతడు పల్కినట్టులున్.

క. తానుంగూడ నతనిదన
 పాణేశ్వరుగాదలంచి భయభక్తులతో
 బూనితదంజ్ఞసలుపుచా
 లోనిద్దురమేలుకాంచి లోలేక్షణయున్.

గీ. తనకుగలలోన నాధుడై తారసిల్లు
 నతనిరూపంబుపలుమరు నచ్చుపడగ

చిత్త మందునదలపోసి కొత్త వలపు
తత్తరంబునజిగురింప దలచెనిట్లు.

నాటకురంజి — రూపకము.

ప. ఔనునీవేనానాధుడ-వైతివెంతనండి! ఔ!

అ. కాననముననాకలలో-గన్న పెన్నిధానమా! ఔ!

మి. నీనగుమోముపసందు-నిక్కపుచందురుడందు!

నీనిడువాలుకందోయి-నెనరుజిందుమాబాషోయి! ఔ!

౧. అందమైననీదుమోవి-యందగలనకో!

కందోయికరువుదీరనిం-గందు నెవ్వాకో!

సందిటనిన్బిగియించి-సరసమాలాడదలంచి!

యం దెవ తెయుం డెగొంజి-కిందీనాటకురంజి! ఔ॥

నీ. నీదగుపితృభక్తి నీదుధర్మాసక్తి నీసత్యమధురోక్తి నీకుదగును

నీవాలుకందోయినీపంచమస్థాయినీచిరునగుహోయినీకుదగును

నీసింహమధ్యమ్మునీజ్ఞానవిభవమ్ము నీదుబాహుబలమ్మునీకుదగును

నీపెన్నుదిటియొప్పునీయురమ్మునవిప్పునీదునొక్కులకొప్పునీకుదగును

చక్కదనము బరాకామసద్గుణములు

నలువనీయందునెపరి పూణముగజేసె

భళిరనీవంటి యుత మభతగల్గు

రమణియేజుమ్ము త్రేలోక్యరాజ్యలక్ష్మి.

ఉ. ఎందుకునిన్నువంటి జగదేకమనోహరమూర్తి నాకలన్

బొందుగదోచినాదు మనమున్వడిదొంగిలిపోయెనక్కటా

యెందుకు తెల్వివచ్చె నినునెట్టికకన్గవవిందుగాగ గన్

గొందు ననంగుడేయుపువుగోలల కింతటివాడియున్నదా.

గీ. అంతసర్వకలావేత్రిమాట దాను

గలనుగాంచిన యాయందకానిజిత్ర

పటమునకా వ్రాసినావిత్రి బాగుమీర
తనదుచెలిక తెతోడ నిట్లనుచుబలికె.

ఆనందభైరవి—తిరిపుట.

ప. ఇతడెవ్వడోకాని-యింతినిన్ననాకలలో
నేగుదెంచినవీరుడే-మారాకారుడే యి॥

అ. అతివరోనన్దనయి ల్లాలి భావించుద
యార్ద్రకోమలచిత్తుడే-ధీరోపాత్తుడే యి॥

మి. అతివృద్ధులదలిదండుబ్రసీ-యందకాడకటజాత్యంధుల
సతతముఘోరారణ్యములో-సంరక్షించెడిమహానుభావుండీ॥

౧. ప్రాణనాయకీ చేరరమ్మనిననుబిలిచి వలసినందిట గుచ్చెనే
ముద్దులిచ్చెనే ఏనుబులకరించియేమరియుండగ-నెంతోవీరి
కుడాసెనే యేమోసెసెనే వీనిజూడకున్ననాయుసురు-వీసమైనవికని
ల్వబోదు తానేమితలచెనోమత్కుల-దైవతమగునానందభైరవియి॥

సీ. మొకరితుమ్మెదలనారోసినయట్టులు ముంగురుల్నొసటిపైముద్దు
లూర తేలిదమ్మిరేకులదెగడునాల్గందోయినెమ్మియునోరుపునెనరుదె
లుప పలుచాలుమల్లెమొగ్గలుచివుర్వాతెరకాజ్ఞాంపముబవిరగడ్డమమ
ర కుంచపుమొదలటుగొప్పమెడయుబెద్ద తలుపువలెనొమ్మతనరు
చుండ భళిరముంగాళ్ళదాటుచేతులునుమరియు

నడుముపిడికిటనిముషు కుందనపుచాయ

యొడలుతిన్నని యేరాసియొడ్డుపోడపు

ఆడదేమితనికి మగవాడెవలచు.

సీ. కందున్నపున్నపుచందురుగాదంటిమో వీనిమోమునకుపమయేది
యబ్జముల్వాడునటన్ననిక్కందోయికగునెచ్చటనిదర్శనాతిశయము
ఏన్గుతోండమ్మలిస్సీవలకలనవీని హస్తమ్ములకునుదృష్టాంతమున్నె
మరియనంగుండగుమరునికితనితోడ సకియగోసుంతైనసమమదెల్లు

సహజసద్గుణ సౌందర్యశాలికై న
సతతదోషాధికకురూప యుతునకై న
చానయెందు కలంకారశాస్త్రగరిమ
యింకనీయందకాని వణింతుటెట్లు.

మ. నెలతా నిక్కముగానితండుకలడేనిక వీనిలోనాకు బెం
డిలియావేగమె తప్పకుండనటులన్ సిద్ధింపకున్నన్నరున్
గలనై నన్వరియింపజుమ్మ మరిదుర్గాపాదపంకేరుహ
మ్ములుజంతింపుచుభక్తియోగముననేమోక్షంబుసాధించెదన్

మంజరి — జెంజోటి.

కావుననిప్పటమునాతండికి న్గన్పర్చినీవువేగ
నావిధముదెలిపియీతనివెదుకం బంపుమనుముయెలనాగ
అనగనాపెచెలికత్తెయశ్వపతి కత్తెరగున్వినిపింప
వినియచ్చెరువడిచిత్రాకృతిగని పృథివీశుడుయోచింప
అంతసర్వజ్ఞుడౌనారదముని యచటికిదైవవశమున
సంతసముననారాయణభజనము సల్పుచురావినయమున
ధరణీశ్వరుండుసాష్టాంగముగా దాపసేందునకు మొక్కి
కరములుమొగిచ్చియిట్లనెజిత్రము గన్పర్చిచింతజొక్కి.

సీ. అయ్యయీతనిస్వప్నమందునాకూతురు కాంచియెంతయునుమో
హించెనకట! జాత్యంధులౌవృద్ధజననీజనకులనుగాపాడునటఘోరకా
ననముననిమ్మహాత్ముడువీనికెవరైనసాటిగారంటసౌందర్యపరాక్రమము
ల! వీనినిదక్కొరుం బెండ్లాడననియుక్త వయసువచ్చినకన్యపట్టుపట్టె!

ఏమిసేయును గలనిజమెట్టులౌను
ఈవుసర్వజ్ఞుడవుగద యెచటనైన
నిట్టిపుణ్యాత్ముడున్నాడె యెరుకపర్చు
మనగజరునవ్వునన్ముని యనియెనిట్లు.

బేగడ—చతురశ్ర.

ప. ఎందుకీతడుకలడు గానియల్పజీవి యెం॥

అ. సందియములేదు- సత్యవంతుడితడెం॥

మి. అందమునబిత్తసేవా- నందమునగనికారపు॥

డెందమునభళిభళిరణ- మందితనికిసాటిలేరైన॥ నెం॥

౧. కారడవిసాగిగట్టపడుజోగి॥ పారుటాకుమీదబ్రతురుచుండు పేద॥

వీరుడగున్ సొగసుననల- మారునగున్ నీసుతకెటు॥

కోరదగున్ జేరిపెట్ట- జాలడుబేగడ॥ యెం॥

మ. అరయంగానృపపూజ్యదంపతులుజాత్యంధుల్నుసాశ్వాధిపుల్
సరిపుణ్యాత్ములుదైవయోగమున రాజ్యభ్రష్టులైసప్తవ
త్సరముల్నిండినసత్యవంతుడను పుత్రశ్రేష్ఠుతోగూడదు
స్తరవింధ్యాటవిలోనసింపవలసె నృతుల్నియోగింపగాన్.

గీ. నీదుకూతురుకలలోన నిన్నగన్న
యీతడాసత్యవంతుడే యితనికాయు
విర్వదేండ్లిప్పుడందు బడెన్నిదిచనె
నింకనీయిష్టమని మునియేగెనంత.

మంజరి—నాథనామకీయ.

నగపతియుందనకూతురుకలలో- నంగనుసత్యవ్రతుడు
పరగనిక్కముగనుంటకునద్భుత- పడియాబుధసన్నుతుడు
అంతఃపురమునలీలావతియను- నాత్మపత్నిచదివింప
వంతపైకిదోచనీకగారివి- వాహముచెలులునుతింప
జదువుచున్న పుత్రీరత్నమున-శ్వపతికొగిటంజేర్చి
ముదముననిట్లనెదల్కుచెక్కిళ్లు-ముద్దుగొనియాపెగూర్చి.

గీ. అమ్మనీవుకలంగన్న యతడునిజము
వింధ్యకాననమందుండు వీరుడంట

నారదుడుచెప్పెనుగుణ సౌందర్యములను
సాటిలేరటయితనికి జగమునందు.

ఉ. ఈతనిసత్యవంతుడని యెల్లరునందురు క్షత్రబాలకుం
డాతతబాహువీర్యుడనయంబతి వృద్ధులదల్లిదండ్రులన్
బ్రీతినిబోచునీతడడవిన్ ఋషిమిత్రతనుండుగాని హా
యీతనికాయువింకకట యేడులురెండటయేమిసేయుదున్.

క. గావునదల్లియితనిన్
భావింపకుచిరముబ్రతుకు వరునింకొకనిన్
సేవించుమనగ నిటుల
జ్ఞావిస్మయభేదములను సావిత్రియన్.

భవప్రియ—రూశకము.

ప. మారుమనువులేదుతండ్రి- మనవంశమున! మా॥

అ. వేరెకోరదగినయట్టి- విభుడేడియితనివిడచి! మా॥

మి. ఈరాకొమిగుడునల్ల- నేలుకొనియెవీనితోడ!

నారయకాపురమొకక్షణ- మైనంజాలదేనెయ్యెల! మా॥

౧. ఎట్టిధన్యురాలనో- యీతడుంటనిజమా!

గట్టిగనీదయగల్గన- కాలమృత్యువెల్లుచేరు!

అట్టులఘటనాఘటనస- మధతనొప్పెడదేవత!

యిట్టులనమ్మినమనలని- కేలవిడుచునభవప్రియ! మా॥

ఉ. కోరనికోర్కెగాగల నకుంతితవీర్యుడుక్షత్రియోత్తముం
డారయసూన్యతన్రీతు డహర్వతితేజుడు కోటిమన్మథా
కారుడు నన్ను గూడియలకారడవిన్నిజమైనయట్లు త
చ్చాగుతరాయువింక గొనసాగకతీరదు తండ్రినమ్ముమా.

గీ. కనకదుర్గయు మనపాలగల్గెనేని

యరయసాధ్యకిమాహత్య మలరునేని

యితడుచిగజీవియగుచు నన్నే లగలడు
చేనుడుపులేలతండి నన్వీనికిమ్ము.

మంజరి—కన్నడా.

అనవినిధరణీశ్వరుడుండనసుత యన్యునొల్లదనియెంచి॥
కనకదుర్గచెప్పినదెల్లనిజము కాకపోదనితలంచి॥
కూతురుందానుభార్యయు న్నేద మాతప్రభరము బెట్టి॥
పూతయశులుబయలు దేరిరిమంచి ముహూర్తముంబడిగట్టి॥

సీ. చెవులకుజల్లగ జెలగికోయిలకూ సెసందడి పెండ్లిబాజాలు మోసె
కన్నె వేపయుదొగర్లున్న సమర్తాడెజలి వేంద్రదాపునసంతగూడె॥
కమ్మమావిడితోటకాపులపని హెచ్చెబిల్ల గాలులుమురిపించివచ్చె
గొడుగులుజోళ్ళెండచిడిముడిజల్లా ర్చెదాటిముంజలుకడుదప్పిదీర్చె
కారడవివెల్లె బడవషికారుగల్గె
సం దెలింపా యెగొగిల్గుడలిపోయె
పోద్దులేపారె మాపులుపోట్టివారె
ఆమనిమెదలుపెట్టె బల్ హాయిపుట్టె.

ఉ. అంతటసత్యవంతుడు మహాటవిలోనొకలేటపోతున
త్యంతరయంబునంజెలగి వ్యాఘ్రాఘనాస్యమునుండికాచిదా
నెంతయులేతపచ్చికలనిర్రికిమేపి భయంబువాపి వి
శ్రాంతియొసంగి బల్కనికరంబు మెయిందలపోసెనిట్టులన్.

అథాణా—రూపకము.

ప. ఎందుకింతకనికారము- డెందమనీ కేమికార్య! మెం॥

అ. ఎందైనన్నివునాజ్ఞ- నెవరితరముతప్పింపగ! నె॥

మి. అందముగాభూతంబుల- కన్యోన్యంబౌహారము॥

సందియంబులేదిదిసహ- జంబుస్పష్టిలోనగావున! నె॥

గ. నీరునిప్పుదిగబీల్చు- నీటినగ్గి తెగగాల్చు॥

నారయసరిబలములైన- నవిరెండునలసినిల్చు
ధారుణిలోహింసయుదయ- కారణముపరస్పరంబు
నూరకుండుమేల్కీడుల- కున్నదిదైవమరాణా॥ యెం॥

సీ. ఎట్టియాకలియైనజెట్టుకాయన్ద్రంపజెల్లవుచిన్నరైనజిక్కలేవు
ఈగలన్బాధించియెంతయుగోర్చె తోదేనెపట్టులదీయబూనుకొనవు
దవ్వలనుండియందఁబగుపూలుగ్గనెనుచునుందువుకానికోయబోవు
తొడరినీపైవచ్చుదుష్టజంతులజంపనొప్పవునేర్చునదప్పుకొనెదు

ఆత్మవలెనీసమస్తచరాచరముల
నెంచిప్రేమించునీకు హింసించదగిన
వస్తువెయ్యదియింకెట్లుబ్రతుకవచ్చు
గటగటాదయకన్నను గట్టమేది.

సీ. పెనిమిటికడముద్దుగునిసెడిగువ్వనదేలసాళువడేగయెగరదన్న
పచ్చగజివురించిబలిసినడొంకలకెగబాకిమేకపోతేలమేసె
నీటియొడ్డునదుల్కిపాటబాడెడుకప్పజెట్టినిబామేలబట్టిమింగె
కొండనుఢిక్కొనికొమ్ములవిదలించు నేన్లునుసింగమదేలచంపె

ఇజ్జగంబున నన్యోన్యహింసవలన
బ్రబలుభూతంబులిది స్వభావంబుగాన
గానిప్రకృతివిలక్షణకార్యమయిన
యీశుతత్వముదయ నాకిదెట్లువచ్చె.

ఉ. జంగమజీవులెల్ల మరిస్థావరభక్షణజేసి వేడ్కలు
ప్సంగబరస్పరంబు హితముంబచరిపుచు చావులేక ని
ష్ఠంగొనిదైవభక్తులయి జ్ఞానవిభోగములస్సమానులై
రంగుగనున్నయప్పు భళిరాసుఖయించెదనెమ్మనంబునక.

క. ఈపిచ్చితలపులేల యు

మాపతియెటునిజాయించె మరియట్టులగున్
హంపర మేశ్వర యదేనా
కై పిలుచుచున్న వార్కటా తలిదండుగిల్.

శేనా—ఏకతాళము.

- ప. అయ్యోననుగన్న తల్లిదండ్రులారామీ కెంతవచ్చెన! య్యో॥
అయ్యాయనగనొక- డైనబంటులే! డ॥
- అ. వెయ్యారువిధములసామంతులెల్ల-వినుతినేయబేరొలగంబుండి॥
చయ్యనసాశ్వదేశమేలుచుండు-సర్వజ్ఞులుమీకుసాటిగలరెయ! య్య
౧. ఏమనందుదుర్విధికిమిమ్ముదా- నెట్లుదెచ్చెనిచ్చటటికి!
భూమిలోనబల్మించివారినే- బొందునిశుమలెప్పటికి!
వేమరుగానగష్టాధీనమైతిరిశేనా! యయ్యో॥
- సీ. ఇంతటిమంచివారెట్టివిద్యాంసులుమీరుజాత్యంధులై మెలగనేల
పేరూరు లేనట్టిపేదవారలుగాక మూర్ఖాభిషిక్తులెపుట్టనేల
పనికిరామనియొకపట్లనుండకటుదివ్యక్షణంబులజగమేలనేల
దుష్టశత్రువులచేదుర్భరవార్ధకంబుననిట్టిదుర్దశబొందనేల
ఇంతచిత్రమొకోపరమేశ్వరేచ్ఛ
మిమ్ముదలచినకొలది మనమ్ముకరుగు
నన్నబోలిననిర్భాగ్యు గన్నమీకు
నంతమునసుఖమెట్లుండునక్కటకట.
- సీ. స్వర్ణసాధంబులోపలనుండువారికిబందిలిపాకనివాసమయ్యె
పట్టువస్త్రంబుల గట్టెడువారికి జెట్టులపట్టుబట్టులయ్యె
శాలోదనంబుభక్ష్యసేయువారి కెండినధూళిదుంపయుండిడియయ్యె
సామగతరాజసంస్తవమువినెడివారికియడవిరొదలాలించుటయ్యె!
అనిమిషులుమెచ్చునట్టుల నెనుబదేడు
లంతసామాజ్యసంపద ననుభవించి

యూమహాత్ములు తుదకిట్టియిడుమగనిరి
కాలమొకరీతి నెవరై న గడుపగలరె.

గీ. ఇట్టులారాచకొడుకు జింతించుచుండు
సంతజతురంగబలముతో నశ్వపతియు
దనదెసకు శంఖకాహళధ్వనులతోడ
రాగనుంగొని యూప్రకారముగదలచె.

క. మారాజ్యముగైకొనిమ
మ్మీరీతింగానకనిపి యిన్నాళ్ళకుమా
వైరులున్నాయభివృద్ధికి
నోరువకిటునచ్చుచుండిరో మేలుభల్లీ.

వాచస్పతి—రూపకము.

ప. ఐనగానినేజయింతు- నవలీలగా!

అ. కానలందుమిమ్మిట్లుల- గష్టములకుదోయువారెవరై ||

మి. మానుగదపస్సు చేశివు- మన్ననవడసినదివ్యా!
ప్రామానాగ్నిజ్వాలల- సంతకునైన్మరెవరి నై ||

౧. భలిభలితగినసమయమిది- పౌరుషముంగనుపర్చగ!
బలుతపముననన్నుగన్న- వారియుణముతీర్చగా!
తలిదండ్రిలకృపనాపై- దనరువరకుభుజబలమున!
నలవాస్తాప్సతివైన- స్థలిబుద్ధిన్వాచస్పతి నై ||

సీ. భూమిపీఠమునభంబున్మేటిపందిరిబహుళాస్త్రతతిసాక్షివహ్నిగాగ
ముకుటతనుతాణములనుండిసుల్లెడరవముతైముల్దలబ్రాలుగాగ
జంబుకస్వస్తివాచకులకుశత్రులతలలెంతయుఫలప్రదానములుగ
గూలెడిభటహయకుంభిభూరిధ్వను లోలిబాజాబజంత్రీలుగాగ
బలువసంతము నెత్తురువరదగాగ
నాకబలిముగ్గులట్టు లాంత్రములుమెరయ

వరియుబగయొజ్జరంకృతి మంత్రములన
బెండ్లియాడుదునిన్నోహా విజయలక్ష్మి.

మంజరి—కన్నడా.

౧. తలిదండ్రిలకైమునివృత్తిమాని తవిలిశత్రులజయింతున్
చెలగిమాకుతోల్లిగల్గురాజ్యము శీఘ్రముగనాకృమింతున్
౨. అనితలపోయుచుజననీజనకుల కంతబరిచర్యసేసి
యొనరధనుస్తూణీరములంగొని యుటజద్వారముడాసి
౩. సత్యవంతుడున్నప్పుడుదవ్వుల సైన్యమునిచియశ్వపతి
యత్యంతముదమునంగూతురుభా ర్యయువెనురామందగతి
౪. జేరివీరరసముమూతీభవిం చినయల్లొప్పనతనికిన్
గోరియిట్లనెగభీరవాక్కులను గుణరూపధైర్యధనికిన్.
- మ. భళిరామెవ్వడవీవరణ్యమున నీభంగిన్మహాశూరులున్
గలరా చిత్రముసత్యవంతుడట స్థానభ్రష్టులొత్తలిదం
డ్రిలసంరక్షణసేయుచెక్కడ గలండ్లోచెప్పుమావానితో
లలిమాకుంబనియున్న దన్నుపతికిట్లనబ్బలె నవ్వీరుడున్.

నాట.—తిప్పట.

- ప. శూరతనాకేదీమత్పితృ- వైరులపోతరమడపనియెడ! శూ
- అ. కారడవిన్నా తలిదండ్రిల- గప్టపెట్టుకూరులకుగాక! శూ॥
- మి. నైరాగ్యమునన్ - గగుముమసలి!
- వారైకరుణన్ - జనచయసం!
- హారవిముఖులన్ - బహుసాధుల!
- గోరియాసడింప నిటువచ్చిన-
- కుత్సితులబారిగొనకున్న! శూ॥
౧. అవురాయిన్నా శృకస్మదీ-యాస్త్రాగ్ని కాహుతిలభించె!
- వివిధశత్రువులబరిమా ర్చెద-చిత్తాణమిప్పుడు నేదీర్చెద!

సావిత్రిచరిత్రము.

ఎవడవురానీ వేనామావాజ్యము గైకొంటివా
హవాయశ్శుడవుకమ్మునీ- యతిశయమూడునానాట శూ॥

సృగ్ధర. కఠినజ్యౌఘాపమాశాఘనకరటిఘటాకర్ణమల్యక్రిక్కలింపన్
పిఠరప్రోద్భూతదావాగ్నినిబిడపరరాణ్ణీరనాగాళిగాల్పన్
జఠరీభూతారినూతోష్ణరుధిరమడిగోన్మత్తభూతంబులార్వన్
విఠరుల్లోత్తింపనస్మద్విజయయశముదిగ్భిత్తులన్వెల్లవైతున్.

గీ. అనిధనుష్ఠంకృతియొనర్చు సతనిరూప
దైర్యగాఢభీర్యశౌర్యాతి వీర్యములకు
నమ్మతామోదములుబొంది యశ్వపతియు
నయముగాబల్కెనిటు చిరునవ్వునవిన్.

శా. అన్నాశత్రుడగానుసీకు వినుమాయత్యాపుడన్నేనునిన్
గన్నారంగలలోనగాంచి యిదెమత్కవ్యాలలామంబు దా
నిన్నుంభతఁగగొల్వవచ్చెగొనుమీ నీరేజపతేక్షణన్
నన్నుంభన్యనిజేయుమన్న వినయానందత్రిపాయుగ్నిడె.

మంజరి — జెంజోటి.

సత్యనంతుడుందనదగుజననీ జనకులకశ్వవిభునిరాక
యత్యుక్తాహముతోజెప్పగవిని యాపుణ్యాత్ములువీక
ఎదురుగానేగియాదరించియెం తేనింగుశలంబడిగి
పదపడియాతిధ్యమొసగివియ్యపు బహుమతిసేసిరికడగి
అంతయశ్వపతితనమది తెల్పిన నాసాశ్వస్యపతిమెచ్చి
యింతింగొనుమనియాత్మజునికాజ్ఞ నిచ్చెమోదంబుహెచ్చి
చన్నుదోయివైగీడినిడుదవా ల్గన్నుతూపుతెదదూయ
దన్నుంగనుచిన్నిదానికైరా తనయుడిట్లుతలపోయ॥

సీ. తొడగెనక్కటయిట్టిదుర్భరాటవి నెటుమలయునీముద్దుకోమలపదా
బు తలపబాపాణవితర్దిక పై నెట్లు లొరసికూర్చుండురంభోరుయుగళ

పరుషవల్కలములబయ్యెద నెటు వేసికొనజాలునిక్కు చకుసుమగుచ్చ
భీకరవ్యాఘ్రభల్లూకంబులంగని పైచుటెట్లీమృగశాబనేత్ర
కూరవిధియేలనీసుకు మారగాతి
నెగడినాబోటియడవిమా నిసికిగూర్చె
సిట్టిసర్వాంగసుందరి నెట్టులిచట
శ్రీమపడంజూడగలెద జాలిమాలి.

క. అనియాలోచించెడిన్యవ
తనయునిగాంభీర్యరూప ధైర్యవిభవమున్
గని సావిత్రియుసమ్మద
వనధిమునిగితండి సెలవు పైజెలువారన్.

కల్యాణి—చతురస్ర.

ప. పూలదండసత్యవంతు- భూరిగళంబందిడియెసావిత్రి! పూ!
అ. వాలుగ మెల్పూపులన్ గ్రొ- వ్యాడితూపులెదందూయబూ!
మి. మాలతీకుసుమ జాలముందలబ్రాలుగాగురియనాడచిల్కని
వ్యాళిబాడమావిచిపురుట్గి-పజ్జకోయిలయొజ్జమత్రమన|| బూ||

౧. తలపమ్మగారవములుతూర్య- ధ్వనులజాడగా
మెలపున నెమల్లుసాని- మేళమాడగా
అలరువిలుకాడుపెండ్లి పెద్దగ-నఖుల మోతనీవనలదిద్దగ
లలితశ్రోణినీలవేణి-లావణ్యగుణతులితకల్యాణి! పూ||

సీ. సలలితపాదాంబుజాతంబులందున గొదమతుమ్మెదకవగూడునట్లు
భాసురనిమ్ననాభీసరోవరమునగండు బేడిసజోడుగలయుభంగి
ప్రధితపీనోన్నతోరఃప్రదేశంబున ఖంజరీటముజతగట్టుమాడ్కి
కమనీయవక్త్రరాకాసుధాకరుపజ్జఘనచకోరముజంటనెనయుకరణి
ఏకముగ వలపుజగురున నెదలనతికి
సన్నిధింజేరినకొలంది చనువుమిగిలి

రెప్పలెగసినక్రిమమున గొప్పమీరి
దంపతులచూపు లొండొంటదారసిల్లె.

గీ. పిదపనల్లునిచేతిపై బిల్లచేయి
యశ్వపతియును నతనిభార్యయును బెట్టి
కాల్వలెజాప్పముల్లన్ను గవలగార
నెలమిడగుతికన్బల్కి రిల్లునగిచి.

ఖమాచి—త్యక్తిసగతి.

ప. అప్పగించినామునీ- కన్నామాయొక్కపిల్ల న॥
అ. ఎప్పుడడిగెడైననడిచి-యెరుగదయ్యయోసుకుమారి॥ న॥
మి. అస్పాయిచ్చకముల-కొప్పదాడినమాట॥
దప్పదాజ్ఞకుమారు- చెప్పదు॥
మదిగప్పదువంత-విప్పదు॥ చెరువుమప్పదు-నుగుణాలకుప్ప॥ న॥
౧. నిన్నుగలంగన్న మొదలెం- తెన్నివలచెనో॥
యన్నముపానమనదొక్కిం- తైననిద్రపోదు॥
ఎన్నోనోములునోచి-కన్నామెంతయుబెంచు॥
కొన్నామిప్పుడెడయుచున్నాము- నీసుగుణము॥
విన్నాము-గతియన్నామునీవె-మన్నాముదుఃఖమాచి॥ య॥

నీ. కాత్యాయనీపూజకై సన్నజాజులుగోయమాయమ్మకుజేయిగందు॥
నొకసారిసాష్టాంగముమకిడమాపిల్లచెక్కిళ్ళముతైవుంజెమటగారు
గూతమేరనుదుర్గగుడికినడువగమాబొట్టెయమంగులుపోక్కుతెక్కు
హంసతూలికతల్పమైనమాకూశునకొత్తిగిల్లినపక్కకొత్తుకొనును
బలుతపంబున సావిత్రిచరమునడసి
కాంచియెంతయుముద్దుతో బెంచినార
మకటయిష్కందయాన నీయలరుబోకి
నెట్టులేలెదొతండి నీకిచ్చినాము.

చ. మరియొకమన్ని కారడవిమాలుననిమ్ముదితల్లిదండ్రున్
గరమెటుపెంచజాలెదవుగావున మాచగురాజ్యమేలుచం
దరినటబోవరమ్మునిను నారచుడద్దిర సర్వసద్గుణా
కరజగదేశవీరవరుగా మడివెంజుమిసత్యనంతుడా.

క. అనివేడునత్తనూమల

క నెనల్లుదు సుజనులారయరణములొల్లన్
వినుడిల్లరికంబుండను
మునుమాకుంగల్గురాజ్యముం గయికొనెదన్.

గీ. సమయమైనప్పుడీమీద శంభుకరుణ
ననుచుబల్కినజామాత యమలనీతి
కద్భుతంబందితనుదన యక్కుజేర్చి
వగచుతండ్రికి సావిత్రిసలికెనిట్లు.

(బ్యాగు) బాగు—చతురస్రగతి.

ప. తగునాజాలిదూలగనా-తండ్రికన్యాదానమిచ్చితరియించిత

ల. మగువయెదిగినంత- మగనిసామ్యేయగు

మాయమ్మనీకెట్లు- మరిలభియించెదన్

౧. లోకమర్యాదయిదిసు-ల్లోకనీయరుగనిధర్మమెయ్యదికద్దు

నీకుగొడుగుగాక- నేనేలబుట్టితి

హాకన్నవారల- కేకన్నెసుఖిపెట్టె త

౨. మరికంటదడివెట్టిననయ్య-మాయయ్యనంజంపుకొన్నట్లుసుమ్మ

సరిగమమునీవించిమా- యమ్మతోగూడ

సంతోసముననీవు- జనకబాగుబాగు త

చ. అనిధృతిజెప్పుచున్న తనయంబలుసారులు ముద్దుబెట్టియ

జనవిభుడెట్టకేలకు వెన్నదిదిట్టముసేసి వీరకా

నినిమరి వీరకత్తియను నెమ్మినిగోకలి గావుమంచుబా

ర్థనమొనరించివెన్నెన బదంపడిజూచుచు నేగెద రతోట.

గీ. అటులసావిత్రి తలిదండ్రిలరుగజూచి
యాత్మధృతిబట్టి తననగలవల బెట్టి
వల్కలమ్ములు బెనిమిటివలెనుగట్టి
ముదమునంబర్ణశాల కాపురముచేసె.

సీ. పొద్దుదూరకమ న్పెనిద్దర లేచునిల్చవరించు జెరువన్నానమాడి
మంచిసీటిందెచ్చుమామకునత్తు కుబరిచర్యసేయునా పైనివండి
వడ్డించునందరుంబరిత్తులైననంతటగౌరినర్చించిధవునిభుక్త
శేషముంభుజియించుజీరెలనుతుకనివ్వరిదంచి బియ్యంబుబాగుసేయు
ఆవునకు కుడితినిమఘలహారములను
బెట్టిగురులకుశయ్య గల్పించిహాయి
బాటబాడుచుమెల్లన బదములొత్తి
పిదపనొకకొంత రేయికి విభునిజేరు.

క. వరుని గసికందనీయదు

మరివేల్పులభంగినత్తు మామల జూచున్
అరయంగా సావిత్రికి
సరియిల్లా లెన్నడైన జగమునగలదే.

మంజరి==మారువ.

సతితనవిభునకునారదునుంచిన మితి రేపునచ్చుననగి
మతినెరిగినేటినుండియనశన వ్రతమాచరించుకొనగి
నూనివేయిరేకులపద్మంబుల నొకవేయింటినమర్చి
మానుగనామసహస్రముననుమా మానినిబూజయొనర్చి
అత్తమామలకుబ్రాణేశునక భ్యవహారత్పత్తి నడపి
చిత్తముననున్న శోకంబుబయ లేయకదినంబుగడపి
రేయిగూడనుదయుమట్లెశ్రీగా రీపదములబూజించి

హాయిగనందరునిదిగించువరకు నంతసేవలొనరించి॥

గీ. వెలదియ క గుల బొటమనవేల్పుమరియు
కాలుసేతులమునునలు నేలమోపి
మోప్పువేతులపై ఫాలముగదించి
శౌరికిటుమన్విసేసె గన్నీరువార.

పరజు==చతురస్రగతి.

ప. సమయమిదెమమ్ముబోవనో- శార్వాణినీకన్నదిక్కెవ్వరేయ
మ్ము॥ స॥ అ॥ శ్రీమబెట్టనలనో- యమతాళజాలనే॥
రమణునినూరేండ్లు- బ్రతికించిననుగా॥
పుమానీదె- సుమాభార- మునూదేవి॥ స॥

౧. రేపేనామగనిజంటనా- పాపపుదైవమునాకెడపగలడంట॥
నీపాపుగొంటినే- నిన్నెనమ్మియుంటినే॥
కాపాడుమంటినే- కాంతుగరజుకాని కాంతయరజు॥
వాలత్తిలేనిదరజు॥ స॥

మ. జగమెల్లనలిగించు బెంచుమరియుం జక్కామనీలీలనీ
సగమానిర్గుణుడౌశివుండు భవదంచత్పదనీరేజసే
వగదాయంతమహత్వ మందిరిహరిబ్రహ్మాది ముఖ్యామరుల్
నిగమాతీతపునిన్నుతించుటెటు తల్లీబోవుమాశ్యామలా.

మ. అకటాశోకపయోధిలోమునుగు నన్నత్యంతముద్దేల్చినీ
దుక్మపానౌకనుబెట్టియొడ్డ నెడిసంతోషంబునంజేర్చునీ
యకలంకాంఘ్రిసరోజభక్తి గల నాకాపత్తురాజెల్లునా
యికజాగేలభరింపజాల నిటుతల్లీబోవుమాశ్యామలా.

కాపి—త్యగిని.

ప. కనికరమునమమువేగమె- కావుకన్నతల్లి॥ క॥

అ. పనిపడిమాదెసగమ్మా- భక్తకల్పవల్లి॥ క॥

మి. ఘనశోకానలమూర్చునీ- కరుణావృష్టిజల్లి

నేడెల్లి- నెనరల్లి- నుతులొల్లి క॥

౧. నీదుదాసురాలగానమరి- నీనెనాదిక్కుజగాన

చీదరచాలునె- వాదమింకేలనే- శివునినలపించుదాన

ధృతిజూపి యూరాపి డిమాకాపి క॥

శా. పారంబెంతయులేని సంసరణకూపారంబునన్మున్గివే

మారుంజర్వితచర్వణంబుగను గర్మంబుల్లడున్ సేయుచు

స్థోరాశానిలతాడ్యమానులయి బంధుగ్రాహసంగ్రస్తులై

యేరుం దేలరునేడయంగొనక తల్లిబోవుమాశ్యామలా.

మ. అరయన్లన్లవయున్న సారము త్వదీయాకారముంజూచుటల్

కరముల్గులుఫలంబునీనిలయముం గై సేయుటల్ వక్త్రమున్

దెరువన్భాగ్యమహర్నిశంబును భవత్కీర్తింబ్రశంసించుటల్

నెరిసీభక్తియెజన్మసార్థకము తల్లిబోవుమాశ్యామలా.

కుంతలవరాళి==చతురస్ర.

ప. పిలచినపలుకవిదేవలుక-లలితాశ్రుతిపఞ్జరపుంజలుక పి॥

అ. పలుమరువాదానేనినునమ్మలేదా-

పాలించునీదాసగాదా మర్యాద పి॥

౧. పరువునరమ్మా-తరియి దెసుమ్మా భక్తాశీమానసమరాళి

కుంతలవరాళి పి॥

మ. గణుతిరపన్వశమానిరంతరముభక్తవ్రాతమున్దావగం

కణముంగట్టిననీకృపాపరతవేడ్కంజంద్రహాసాఖ్యుర

క్షణగావించగ లేద సర్వదానిపచ్చతున్లులాయాసురున్

క్షణకాలంబునజంపి ముజ్జగములనక్రిష్టింపగా లేదనీ

ఋణమాందీర్చగ నేరిశక్యమగు దల్లిబోవుమాశ్యామలా.

మ. భవదాజ్ఞావశవత్తులెల్లవిబుధు ల్బల్మారునీలోననీ

భువనగుబుల్బుజియిం చుబెం చుమరియుం బాకార్చునీలీలనీ
స్తవము నేయగ లేక వేదములులజ్జందాల్చునీకన్నది
కైన రేనాదగుబాధమాన్పుటకు దల్లిబోవుమా శ్యామలా.

నారాయణి = చతురస్ర.

ప. ఎటుననుగాచెద-విశ్వరూపి! వె కటకటనాదగు-కవ్వముబాపియె
ల. కుటిలకుంతలినీకు మరదయలేద!

తటునునరావేలన- తాళగజాలనె! యె||

మి. మటుమాయలునేయకునీ విటుమానుమజాలముతగ!

దిటుమామనవినివిని-తటాలునన్గట్టు ముత్కటంబుగా! నె!

గు. కనుపడవాకను- గవదగదీరగ! నిను నెరన మ్మితినిలుపుమురాధ్యతి!

ఘనదావవహనసదృశమయి! నిదానముగమనసుదరి!

కొ- నెదాశోకము- నిధానముగనిను- దాచితి నెద-నుదా

సురానునారాయణి! యె||

మ. సరిగాజ్ఞ ప్తికిదెచ్చుకొమ్ముమును నేచందాసబిల్వాటవిక
సరవిన్మోనులుమొచ్చి ఘోరతపముగ్నావిందినావోమరే
కరణిన్మందులురాసి స్థానినివశుంగాజేసి నామేననె
ట్లరవైయుంటివొ నాకటుల్దగదెత్తల్లిబోవుమా శ్యామలా.

మ. జాలింబొందుపరాకుజెందకునమస్తారంబుగావింతునీ
నేళందాసుతయందునీకుగల స శ్చేమంబుగన్నట్చనం
బాలన్మంచును నీళ్లముంచుమికనీభారమ్ముసుమ్మయ్యయో
యెలాయ్టలుపేక్ష సేసెదపుతల్లిబోవుమా శ్యామలా.

గీ. అంతవేగినతోడనే యత్త మామ
లకువలయు సేవలొనరించి లలకతనదు
భతయెప్పటివలెసమి త్ఫలములకయి
యరుగసిద్ధపడినవాని కనియెనిట్లు.

భూపాల==చతురస్ర.

ప. తోడ రానిమ్మునను-గూడనాధానీ! తో॥

అ. నేనునినుబాయరాదు-నిముసమైననిదొకవ్రతము । తో॥

ఉ. మనవినాలించు-మాట చెల్లించు నెసరుంచు! తో॥

౧. అత్త మామలకు నేవ-లన్ని జేసితి!

బొత్తునవారల సెలవు బొందివచ్చితి!

సందియమేల-సత్యవిలోలభూపాల! తో॥

సీ. నినుజూడకుండిననిముసముదినమగునినుజూచుదినమరనిముసమగును
నినువినకుండిననిముసమునెలయగు నినువినునెలయరనిముసమగును
నినుబల్కుకుండిననిముసమునేడగు నినుబల్కునేడరనిముసమగును
నినుగూడకుండిననిముసముయుగమగునినుగూడుయుగమరనిముసమగు

ను! నావ్రతముగొనసాగించు నాధనేను

దోకినీడపగింది నీతోడనుందు

మనివి చెల్లించునీవెంట మలయుచున్న

నెచటనైనను వినుమునా కేమికొరత.

క. అనిబలిమా లెడి భార్యక

గనిమందస్మితముజేసి కాంతుడుప్రేమం

బుసనాపెస్పిగికొగిట

గొనిఫాలముముద్దుబెట్టు కొనియిట్లనియెన్.

బిలహరి==రూపకము.

ప. ఇంతచోడ్యమైనవ్రతమి-దేలసుఖమారశీల! ఇం॥

అ. కాంతాయువవాసజా-గరహ్మలిటుమేల! ఇం॥

మి. సంతతకూరమృగా-కాంతముబహుళదరంతము!

కాంతారముజొరశక్యము-కాదకటనీనంటికోమలి! కిం॥

౧. చెంగల్యననకుజేగురు-రంగుబూయనేలనే!

యంగనసీబోటిసాధ్వీ-కక్కరలేదొండువ్రతము!
 గంగాధరుపైభక్తింగలిగినర్వభూతదయచె!
 లంగినదనంతవచ్చు న్నలిమోక్షపులిబ్బిలహరి! ఇం॥

సీ. కుర్బరసింహాశార్దూలగర్జితములుసారెకవినియెట్లు సెచగలవు
 భూరిభూత్కారవిస్ఫురిత ఘోరవ్యాళతతిగనుంగొనియెట్లుతాళగలవు
 కూరకంటకసాంద్రసంజంబులంబలుమారునీ వెట్టులదూరగలవు
 లలినగాధాఖాతములమధ్యనున్న మూరెడుతోసనీ వెట్లునడువగలవు

యెన్నడయిననురవిరశ్మి నెగుగబోక
 చెలగిపుట్టింట బెరిగిన చివురుబోడి
 వకటమాపర్ణశాలనీకబ్బుపాట్లు
 చాలవాయడవింగూడ శ్రమమిశ్రేయ.

క. పోసీయెన్నడుగోరని
 దానవునీయిష్టమనుచు దరుణీమణితో
 గానన్బలేంధనమ్ముం
 దేనేగెనతండునంత దెలతెలనారెన్.

నతక కి==కాఫీ.

చనిచనిముందటబలురకంబులుగ నందడిజేయునిహంగముల!
 గొనబగుపచ్చికపరువులపై బెన గొనుమగయాడభుజంగముల!
 పలుమరుం బెదిరి వెన్నాచిమ్రల్చి పరుగులిడుకారుగురముల!
 బలిసిపెక్కుతీరుల లేదీగెల బైనల్లబడినయరముల!
 నయముగ దెమ్మెరయాటగొల్పింప నతకనముజేయుమంజరుల!
 జెయికిజెయిగొల్పినాధునితోడక జిరజిరదిరిగెడికుంజరుల!
 వివిధజంతువులకిర వైమేడల విధముననున్నకుడుంగముల!
 నువిడలబిగికొగిల్పన్విడువక యొప్పుగ నెగిరెడుభ్రుంగముల!
 నానాలతలెగ బ్రోకినఘనహిం తాలతాలతక్కులముల!

బూనిముట్టెలన్నేలగొచ్చుచు న్మున్నలందినెడుకోలముల
ఉలికిమర్రియూడలపయినయ్యెల లూగెడుగోలాంగూలముల
చెలగిసెలయేటియినకతిన్నెపై జెరలాడెడుశార్దూలముల
తేన్నెకై టేకుమాక్రిమలెక్కిమరి దెబ్బునబడెడిముక్షముల
నేనుంగుకదువుగాంచిమిగులగ జిఁంచుచున్నహార్యక్షముల
ఎండనైనజొరనీకదట్టమయి యేవుగ బెరుగువెదుర్పొదల
కొండలపడుమందేజరిల్లుకొల కులదరి బెండు మొసలికొదల
పరగదర్శనస్పర్శమాత్రమున వ్యాధులూడ్చుపరమాపథుల
బురాతనముగాసమాధిమంటం బుట్టలుబలియుతపోధనుల
జాలనవరసంబులగన్నరౌడి స్థావరజంగమగోత్రముల
నేలకవితవర్ణింపలేదనుభ వైకవేద్యోగుచిత్రముల॥

చ. చెలగెడునవ్వనాంతరవిశేషములంగని భీతివిస్మయం
బులగొనుభార్యనెంతయుగవుంగిటజేర్చుచుముచ్చబెట్టుకొం
చలసటనీరనొక్కకమలాకర తీరముజేరికాన్లుమాక్రి
కులదగునీడనుండి తనమలికిట్లనెసత్యవంతుడ౯.

శ్రిరాగము==చతురస్ర.

ప. కాంతాకనుగొనవేయి- క్కాంతారముసాగను
ఎంతోబలుసంతోసము- నెనయిం చెనెమనసు కా॥
అ. ఇంతిహాంతకారినడచొ-దంతీమరునిచేమల్లెపూ
బంతీయందములకుమేటిబ-వంతీసుగుణాలదొంతీ
మి. సంతతంబుజంబూబదరీపన-సఖజూరనారి కేళరంభా
సంతానస్వాదుఫలభోగ్యమున్
సకలతపోధనవాసయోగ్యమున్ కా॥
౧. ఆచెర్వుననీర్ద్రాగిన నారోగ్యముహెచ్చున్
ఈచోదపమొనరింపన భీష్మారమువచ్చున్

వీచునల్లగాలియెండన్ గాచున్సార్వభౌమ నేన్నెలనలె
 బూచున్లమ్మనిపూవులిచట దోచున్ గై వల్యానందము
 వాచామగోచర మహిమాస్పదము
 ప్రి: బసత్వరాజిత శ్వాపదము
 నీచరిత్రబోలివిరహితాగము
 నిరతనిశ్చేయస్రశీరాగము కాం॥

[పడును

సీ. లలనయిచ్చారువెలగనండ్లుచవిగొంట కెంతయోమాయయ్యయిష్ట
 తరుణియూపొట్టికాకరకూరదినుటకుమాయమ్మ కెంతయోమనసుకలదు
 పొలతియూయింధనమ్ములుపొగజమ్మ కక్షణములోనీవంటజరుగనిచ్చు
 కలికియూతుమ్మి పూవులునాశివార్చనకారయ బెట్టిన పేరుసుమ్ము

అనుచునుల్లాసమున వలసినసమస్త
 వస్తువులబోగించెనెడి ప్రి: విభుని
 గాంచితనమదిలోవిజృంభించుభయము
 బయలుపేయక సావిత్రిపలికెనిట్లు.

మోహన == చతురస్ర.

ప. ప్రి: నాధయికమల్చిపోదమా-యదోవేళమించె ప్రి:
 ర. నానబోకుమింకసరసులోనమ్మ-కాలసమితిచాలు బైకిరమ్మా॥
 గ. కనుమనీవుకూర్చునంతపులుమన-గంపకధికమయ్యె
 మనలనొక్కజాములోనరమ్మని
 మామయాజ్ఞయిచ్చె మదనమోహన ప్రి:॥

[వైపు

సీ. సూర్యకాంతిసుమంబుజూచుచున్నదిదలయెత్తి చోద్యంబుగనినుని
 ఆహారమున కేగిహాయిగాబతులు ముళ్ళుచున్నవితమగుశ్శకొరకు
 మొదటదబ్బునసాగిపొడవగునీడలిప్పుడు క్రిమక్రిమము బొట్టివారె
 చల్లనిమచ్చపైజల్లుకొనుచు గజతండముల్ చెర్వునీర్ద్రాగవచ్చె
 ఇంటికినమ్మి పోదమింకేలజాల

మనగనాసత్యవంతుడొడ్డునకువచ్చి
తనదుకణతలసరచేతు లనుగదించి
శివాశివామెంతతలనొప్పి చెలగెననుచు.

క. తవిలితనదుతొడ నెకబా
హువుంచిబోరగిలబడుచు నూపిరిశ్రమతో
డవిడుచుచుండిననాధుని
గవుంగిటగదించిపలికె గలకియునిటులన్.

నవరోజు==చతురస్ర.

ప. ఏమికర్మమిదివాధమన-కేలవచ్చెనీబాధ! యే॥
అ. ఈమాస్కినీపుకప్టపడుచుండ-నేనెటుభరింతునాకేదారి! యే॥
ఉ. సామిచూడ లేవాయొక-సారిబల్కలేవయ్యయ్యో! యే॥
౧. ఇంచుకైనదగ్గలేదానొప్పి-యిపుడెటులున్నదిరానాసామి!
మంచునలెజలునగ్రమ్మినీయొడలు-మరిగాజుబారనేల!
కొంచమైనవీక్షించవానను-బెంచవామానవరో! జే॥

సీ. అమ్మదుర్గానంతతాశ్రితజనభయ భర్గరక్షించునాప్రాణవిభుని
సత్యమూతగ నేగుసరసిజమితుడౌసత్యవంతునిబోవసరగరమ్ము
సంకల్పసిద్ధుకౌసంయమినరులార మంత్రించినావిభున్మనుపరండు
అతిరయంబునబరమాపధులారమిగాలివీచుడునాదుకాంతుమీద
అక్కటక్కటయెనరైన నడ్డుపడర
యేమిసేయుదునింక నాకేదిదారి
యనుచుసావిత్రివిలపింప నాపెభతఁ
యున్నహాదేవయని తనయుసురువిడిచె.

క. తనకాంతుండటులౌటం
గనుగొనిడెందంబుపగుల గాశోకాబ్ధిన్
మునిగితలమోదుకొంచా

వన జేతుణయేడ్చెనిట్లు బండలుకరుగన్.

మఱారి==ఖండగతి.

- ప. హాజగ దేక వీరనాథా-యయ్యయ్య మేరుధీర! హా!
- అ. ఏజాడ కేగెదవొననుగూడనీతోడ-నిపుమతిసికొనిపోరా!
- ఉ. రాజారూపనిర్జితమనోజా-రవి తేజా! హా!
౧. నీమీదబుట్టెడాసనాధ-నే బెట్టుకొన్నదాన!
ప్రేమయంతయుమరచినన్న విడనాడితివి!
యేమి చేసితి నేరము-సామిపలుక వేమిద్విరదగామి! హా॥
౨. నీతల్లిదండ్రులచటబలుమారు-నీ కెదురుచూచుచుందుగ్రా!
ఈతీరుజాగేల జేసెదవు లెమ్ముమన-మేగవలెవేనేగమె!
నాతోమసుమ్మా నీవింక-నావంకజూడకున్న! హా!
౩. ఇందుకానాదుకలనువచ్చి-యీవుననునలపించితి!
అందకాడానాదు మొర్రకొంచమువినవ-యన్యాయమింతతగునా!
సుందర సుందరధృతి- మందరనిన్నే మందుర!
౪. కారుణ్యగుణసాగరావన్నన-క్కటయేడిపించనేర!
యూరకున్నావు నామీదనీ కేమలుక-యొకసారిమాటాడర!
యోరిసత్య ధారిదుర్మఱారి! హా॥
- సీ. నా ప్రేమగన వేషమీపగిందినివేసితో కాదుసత్యవంతుడవుగాన
భూతమెద్దయిననింబొదవినడాకాదు తొడరిభూతేశభక్తుడవుగాన
సరసునసర్పంబుగరచెనానినుగాదు నీదేహమునగంటులేదుగాన
బడలియుంటన్నిద్రపట్టెనా యదియుగాదుఛ్వాసనిశ్వాసలుశిగెగాన
కొండనై ననుబిడికిట బిండిగాగ
గొట్టజాలినపెంజెగ జెట్టివీవు
క్షణములోదలనొప్పికి సైచలేక
యిట్లులెతివి దుర్విధి కేమనందు.

పున్నాగ==తిపుట.

ప. అయ్య యోనాపాణేశా - యన్యాయమింతతగునా! య॥

అ. చయ్యననుబాసి-చనెనవానీవొంటిగ!

వి. నెయ్యములేదామన కెంతో-నేస్తముకాదా!

వెయ్యసాగ్లుపిలచినబలుకవు-పెరదాననాకోపమా! య॥

౧. నీవుండుచోటనే- నేగూడనుండెద!

నీడబాసినవస్తు- వేడనుండునురా!

వాడివయసునమనల- బ్రతుకనీయకిట్లు!

పాడుదైవముజేసెనా- యింతవ్రాసెనా!

జోడుమనకుబాపజాలడె- వ్యాడైనమూడులోకంబుల!

చూడుమొల్లువచ్చెదనోనీ-తోడనేడువేగబున్నాగ! య॥

సీ. అంబికాభక్తురాతా కాంతవైధవ్య మొందదనుచుబల్లుచుండురెపు
డు! తలదండులకు సేనదప్పక చేసినయాతనికషమృత్యువంటదండు
పతియాజ్ఞమీరినిపరమసాధ్యకిబంచభూతముల్సాధీనములగునందు
సతతంబునీవలెశంకరునర్చించువాడుశతాయువైవరలునందు

పెద్దలక్కటయవ్వారిసుద్దులెల్ల

రితలైమనదెస విపరీతఫలము

నిచ్చెగాలంబుగడుపగ నెవరితరము

పోరుషముచెల్లునావిధి ప్రతిఘటింప.

మంజరి==నాథనామక్రియ.

అనిసావిత్రియుబలవించుచుండ నాపెముంగటంజముడు!

ఘనకాలపాశధరుడై భీమా-కారుండైదుర్దముడు॥

కనుబడియాసత్యవంతుడౌనూ క్షుద్రేహమాకషింఁచి

కొనిపోవగనాసాధ్యమణివెను కొనెనంతటహషింఁచి

అప్రతిహతగమసంబునవచ్చెడు నాపతిప్రతిజూచి

యా ప్రేతపురీశుండిట్టులనియె నపుడుతనచేయూచి

నువర్ణాంగి == చతురస్ర.

ప. కూడదిట్టులోపిల్లమా-తోడమానుషశరీరముతోరాగూ

అ. వీడుకాలధర్మమందెనీకిక- వీనితోడబనియేమున్నదిరా గూ

మి. చూగుమావరునిదప్ప! వేడుమావరమెదైన!

వీడుమార్తపూన్ని. నేడునిన్నుమెచ్చితినువర్ణాంగి! కూ

ఉ. నీవుపతిన్తామణివి నిక్కముగామముబోడిదివ్యులన్

గావునజూడగల్గితివి కర్మనశంబుననీదుభతన్

డీవిధిన్లెలోకమున నెల్లశరీరులకిట్లు పుట్టువు

చావులునైజధర్మములు చచ్చినవారికర్థారు సుందరీ.

గీ. ఇట్లుజముడునల్క నెంతయుసావిత్రి

తనకుగగనగతియు ధర్మరాజు

దర్శనంబుచుర్గదయకతంబునగల్గె

ననుచుసంతసించి యమునికనియె.

సావేరి == చతురస్రజాతితిపుట.

ప. ఇటుసేయదగునమాకొంతండి యెల్లధగ్గములనేలెడిదైవము

అ. కటకటాయెంతోచుచ్చటగా గలసిమెలసినాపతియునేనుండ

ఉ. ఘటనాఘటనవిదక్షుడవున్ కలచరాచరాధ్యక్షుడవున్

ఁటలువాతకవిపక్షుడవున్ జ్ఞాభీష్టదకటాక్షుడవున్

మి. తటమటకాదాయుదియ క్కటికములేదా

మటుమాయలుపనికిరావొకనా, మగనిమల్చిబ్రతికించి పెంచుమా

౧. ఏమినాపుణ్యమెల్లలోకముల కీశుడవిటునీదర్శనమిచ్చితి

స్వామీనీపదతామరసయుగము

సకలసంశ్రితాభయకరసుభగము

కామితమందారాసంతత శ్యామాహ్లాచ్ఛరా

ధీమహితవిచారానిగమవం దితజగదాధారా!
తామసమేలానీకింతయ ధర్మముమేలా!
నామనోహరునినన్ను నెడబాప!
నాయమాయయోగ్యుసావే॥ రి॥

సీ. కాంతునితోనుంటకన్న బతివ్రత కేకోర్కెమరియుండులోకమందు
నీయెరుంగనిధర్మ మేయెడనున్నది పతికంటెసతికొండుగతియుగలదె
తప్పకసూదితోదారంబుమాడ్కి బ్రాణేశునివెంటనేనేగనలయు
నిదియిటుండనియికనేదైన వరముగటాక్షింపనీకిప్తమయ్యెనేని
యకటజాత్యంధులైన నాయత్తమామ
లకుగనుంగవలిమ్ము నీదుకృపచేత
కొడుకునుంగోడలింజూచుకొందువువారు
తవిలిముచ్చటదీరగ ధర్మరాజ.

చ. అనవినియాపెతోడ జముడ త్తకుమామకుగన్నులిచ్చితిన్
వనరుహనేత్రచూడుమిదె వైతరిణీనది దీనిదాటగా
జనదికమతన్యదేహులకు జయ్యనగావున మల్బిపొమ్మునీ
పెనిమిటినీకురాడు మరి ప్రేతముపై నడియాసలేటికిన్.

గీ. ఇటులబల్కుజముని నీక్షించియీతని
నాపవలయుబ్రశ్న మడిగియడిగి
యనుచునిశ్చయించి యాయమజమునితో
నొసటగేలుమోడ్చి నుడివెనిట్లు.

దేశి—త్ర్యసగతి.

ప. కన్నతండ్రినామీద-గరుణసుంతైనలేద! క॥
అ. నన్నునావిభుని నెడప-నాయమామముబోచరాద! క॥
ఉ. అన్నా యెల్లవేలుపుల-మిన్నానీకన్న దిక్కెవరెన్న! గ॥

౧. నా పెనిమిటియంద కాడు-నగ సమానధీరుడు!
 ఏపాపమెరుగడుమ-రెంతోమంచివాడు!
 కాపాడవసకలజగ-ద్దీపదయాకలాప! క॥
౨. వీసమైననాదు మగని-విరహ మోర్వజాల!
 దోసిల్గొగ్గినానుననునం-తోపపర్చవేల!
 ఆసించినభార్యనిటుల-బాసియయ్యెనావర దేశి! క॥

శా. అయ్యానాపతియున్న చోటనె యవశ్యంబుందునేగూడహా
 వెయ్యేలాయదియట్లులుండని జగద్విశ్రాంతచారిత్రాసీ
 నెయ్యంబుంగనుపర్చి పాపమనబున్నెంబన్న నెట్లుండు నిం
 కయ్యేతావులవాని కేఫలము ప్రాప్తించుందయంజెప్పవే.

క. అనవినిజముడిట్లను నో
 వనితాస్వసుఖాభిలాష పాపముసుమ్మా
 వినుమికపరోపకారం
 బొనర్చుటయెపున్నెమా మదుద్దేశమునన్.

గీ. పుడమిలోనిందెయు నోకి మున్నభయంబు
 పరమునన్నరకబాధయు బాపమొనగు
 యిహమునన్నిత్యసంతుష్టి యిద్ధకీర్తి
 యవలదివ్యవైభవము పుణ్యంబొనర్చు.

లతాంగి—రూపకము.

- ప. సరక బాధపడెడుదుష్ట-నరుల తొరగువినుమా! న॥
- అ. వరాహోహసరోజాక్షి-పరమపతివ్రతామణి! న॥
- మి. పరగవ్యభిచరించువారు-పలుతీరులదొంగలు॥
 సరిగగూటసాక్షులు-జంతుహింస సేయువారు! న॥
౧. తలిదండ్రుల బెంచనియ-ధములులం చగొండలు॥

సలలితతీర్థక్షదైవదూషకులుగురుదోహతులు |
 బలులోభులుపడుపుసొమ్ము-వలనబ్రతుకునీచులు |
 వెలితికృతఘ్నలున్మరియు-వివిధపాపులోలతాంగి | న||

సీ. అలనాడుపరభామనాసించిచూచినవీనిపాపపుకనుల్బేరుకుడంచు
 భర్తనుమరిపించిపరునితోనవ్వెనిక్కులటకుబండ్లుగొట్టుడనుచు
 నితరకాంతన్లొగలించెనీదుర్మార్గు నగ్గికంబంబుననదుముడంచు
 బైకిబతివ్రతవలెనటియించెనీ పెంకెజెల్లంగొతవేయుడంచు
 పలుతరంబగు తజనభజనముల
 వ్యభిచరించినజనములబట్టి మిగుల
 నాదుదూతలు నాఘోరనరకమందు
 చెలగితగునట్లు శిక్షలుసేయుచుందు |.

తరల. పలురకంబులదొంగవారల బట్టికాళ్ళనుజేతులన్ |
 గులికితిట్టుచుముక్కముక్కలుగొట్టిముక్కుచెవుల్ హాళా |
 హాళిగగోయుచునుప్పుకారము నద్దియెర్రగగాల్చిసూ
 దులనుగన్నులగుచ్చుచుందుతు తోయజేక్షణనాభటుల్.

శా. మర్మంబెద్దియులేనిమానవులకున్బల్వాదుబుట్టించుచున్
 ధర్మస్థానములోనవారి ధనమున్స్వర్థంబుగావించుచున్
 దుర్మార్గంబునన్యాయవాదిమిష నెంతోకూటసాక్ష్యంబులన్
 నిర్మాణించెడువారినాలుకల ఖండింపింతుబాపోజులన్.

సీ. పాలుచక్కెరధాన్యఫలములన్తానిదుష్టాశనులౌమచుష్కాధములను
 యంత్రవితతినభీష్టారముల్సులుపక పశులబాధించెడిపాతకులను
 అధికారముననంధులైవ్యర్థముగ సేవకులనుబీడించెడిక్రూరమతుల
 తమకుసంపదగోరిదైవతమలకుజంతువులనుబలియిచ్చుదుర్జనులను
 పలురకంబులమరియును బ్రాణిహింస

బరపుకరినాత్తులంబట్టి విరిచికట్టి
 మేనిచర్మంబులొలుచుచు మీదవేడి
 సమురుజల్లుచునాభటు ల్సంతసించును.

క. తిట్లుచుదనతలిదండ్రుల
 గొట్టుచువారలకుగూడు గుడ్డలిడకదా
 బొట్టబలియదినుదుష్టాని
 బట్టినడింజీమునూత బడదోయింతున్.

[దు]

సీ. లాతికొంసలుదీసిలంచముల్మేయుమూర్ఖులనురంపంబులగోయుచుం
 తగదీధన్దైవనిందకుల నెల్లప్పుడుమించినిప్పులబొరలించుచుందు
 లలిగురుద్రోహులంబలుశూలములబొడిపించిపాతరలద్రోక్కించుచుం
 ద్రుతుల్పిలోభులబట్టినోభమన్నంకొట్టిచెట్టులకున్వేలగట్లుచుందు
 పొరిబొరివరకన్యాశుక్లములనుదినెడు
 కుత్సితులడొక్కజీల్చి రాల్గొట్టుచుందు
 మరికృతఘ్నులబట్టిమా నరకమందు
 జెలగిసకలశిక్షలకుబాల్సేయుచుందు.

సారంగ—ఖండగతి.

ప. నాకముననలరుసుజ-నములవినుమాయమ్మ
 అ. రాకాసుధాకరవి-రాజితస్మితవదన! నా॥
 మి. నీకై వడిసతులు-న్నిరతాన్నదాతలును
 మాకాంతునిభక్తులు-మరిసూన్యతవ్రతులు! నా॥
 ౧. ధరలోననప్తసం-తానములుగనువారు
 తరుచుగాసర్వభూ-తదయాపరులు
 వరధర్మయుద్ధమున-బ్రాణములిడువీరులు
 తిరముగగతికచాక్షి-ధిక్కృతసారంగ! నా॥

సీ. సతతంబునిఖిల దేవతలుసంతానింప దిన్యపుష్పకములదేజరిల్లి
 ఆకలియునునిద్ర లేకరుజాజరామరణవర్జితములయిమహిమదనరి
 అణిమాదిసిద్ధులనందిత్రైలోక్యసంచారవిభవమునసమ్మదించి
 శాశ్వతకీర్తులై సత్యసంకల్పులై మొగిసచ్చిదానందమూర్తులగుచు
 నేనుజెప్పినపుణ్యాత్మ లెల్లస్వర్గ
 వైభవముజూరగొందురు పతినిదక్క
 నమగుమేవరమైన నీయందుబీరితి
 జెందితిన్నాన నోమంచిచిన్నదాన.

మంజరి—సా వేరి.

అనినసావిత్రిచేతులు మొగిడ్చి యద్దండధరునితోడ
 ననియెనిట్లుపతి నెడయబతినత నాదునెటుజగమురేడ
 చాయసూర్యునింధర్మంబునిన్ను బాయజాలనట్లేను
 వేయేలక్షణంబయిననామగని విడిచిమరియుండలేను
 దీనికేమిగానివరముమరియొక దానిగోరుమన్నావు
 గాననాతండ్రియూరసపుతుల గనగటాక్షించుమీవు॥

సీ. అఖిలస్పష్టిసితివ్యయమూలకారః ధర్మరాజశతమార్తాండ తేజ
 సకలబృందారకమకుటోరుమణిఘృణిపూజితపదపద్మమోక్షసద్మ
 సర్వజగద్రూపసంశితహృద్దీపపాశదండకలాపపాశతాప
 అంబుదవర్ణసర్వాంతర్వహిఃపూర్ణశ్యామావిలోలదయాలవాల
 దేవుడవునీవె నన్నోచుదేవివీవె
 నీవెసగుణుండవున్నరి నిర్గుణుడవు
 భలిభలీనిన్నుబాగడ నేపాటిదాన
 నాకుపతిభిక్షుబెట్టు నన్లన్నతండ్రి.

క. ఈవిధమునబ్రాధిం చెడి

సావిత్రింగాంచిమిగుల సదయహృదయుడై
దేవతలుసంతసమునసు
మావలి; సరియింపబల్కె యముడిల్లంతన్.

సామ — ఏకతాళము.

- ప. వేదసమ్మతమునీచరితమునా-విత్రియశ్వపతి పుత్రినుగాత్రి॥
అ. నాదయంబొందినావునీవంటి-నాతీమణియిహపర భూషణమా॥
మి. నీదుసచ్చరితవి నెడుధన్యులు-నిత్యమభీష్టసుఖంబులుగొందురు
లేదునీకుసాటిముజ్జగంబుల-లేలిహాన వేణిమంజువాణి! వే॥
౧. అమ్మానీతండ్రికారసపుత్రులు-హాయిగానూర్వరల రెదరు
సమ్మోదముతో నీభర్తమరల-సజీవుడై నిన్నుంగూడు!
నెమ్మినినీమగడునీపుజరగా-లమ్మునామాజ్యమనుభవించియా
పిమ్మటశివసాయుజ్యమందెదరు-విశ్రుతసత్కర్త్రీంబొందిసామ॥ వే॥
చ. అనిపరమిచ్చిదండధరుడంతదిరోహితుడయ్యెనబ్రమున్
ఘనమూదముం బెనంగొనగ గాంతయునెప్పటియట్లభూమికిన్
జనితనయంక దేశమున నాధునినెత్తల బెట్టినిద్రలె
మ్మనఘుడజీవితేశయని యాతురతంబడిపిల్చుచుండగన్.

సీ. తొలుదొల్త గాలుసేతులుకొంచముకదిల్చియొప్పుగ నెక్కప్రక్కకొ
త్తిగిల్లి! వెండియుంబిమ్మట వెతికిలబడిజొజ్జయునొమ్మునెగయలోనూర్పు
దీసి! బడలికనన్నగవన్నీరుజారగ మైవిరిపుననబిట్టాపులించి
పిదపమెల్లనజూపువిచ్చియిల్లాలినె మొగముగన్నడజరునగవునవ్వి!
శివశివాయంచుగూర్చుండి చిపురుబోడి
యింతసేసయ్యెననులేప కేలజాగు
జేసినాననమిగులనచ్చెరువు వంత
సంతసముముప్పిరిగొనంగ నింతివల్కెః

తోడి — ఆదితాళము.

ప. జీవి తేజనన్న ముందుకొగిట - జేర్చుకోరవై సంగతిజెప్పెదా జీ॥
 అ. నీవట్లుతలనొప్పిచేబెద్ద - నిద్దురంజెందినావి కేమందు జీ॥
 ఉ. నేవిలపించుచుంటినంతటమరి - నీదుసూక్ష్మ దేహముంగొనిజముడు
 పోవవానివెంబడితివియద్గతి - బొందిదుర్గాప్రసాదమెట్టిదో॥
 ఆభోగము. ఆవిధిదనవెంటవచ్చున - స్మరసియతడుమింట॥
 నోవనితనీవురాతగదుకోరు - మొసగెదనీపతిదక్క వరమనియె॥ జీ॥

౧. కోరుకొంటినాయత్తమామలకు - గొబ్బనజూపులురావలయునంచు
 నారీయటుకాననినాయడిగిన - నరకస్వర్గసుఖంబులజెప్పి॥
 నీరమణుడుదప్పమరియేదైన - న్నివడుగుకొమ్మనగనాదుతండ్రి॥
 కారసపుత్రులవేడిననిచ్చితి - ననుచుదుదకునాప్రార్థనంగరిగి॥
 కేరినన్నమెచ్చినికబ్రతి - కింపగవరమిచ్చివే॥
 సారిదీవించిచనియెనంతగ - న్నారనుంటివిట్లుసుఖముతోడి జీ॥

సీ. అనిపల్లుచుండగనంతలోసత్యవంతునితలిదండ్రులద్భుతముమీర
 చూడనేర్చిముదంబుతోడశత్రులనోర్చితిరిగిమీరాజ్యముతెచ్చినార
 మేలరండనుమంత్రిజాలముసేవింప నేతెంచిపుత్రునిచేతసకల
 వృత్తాంతమునెరింగియెంతయుగోడలిన్వినుతించియావాతకవీరకాని

కనిపిరందరు తమదేశమరుగదలచి
 యొక్కమూరిట్టిసంపద నెసగినట్టి
 సర్వమంగళకుండయ జయయటంచు
 మధురముగ నిల్లుపాడిరిమంగళంబు.

సురట — ఏకతాళము.

ప. మముగన్నతల్లియీశ్వరీనీకు - మంగళమేజయమంగళమే॥ మ॥
 అ. సమదగజగామినీశార్వాణీ - సంతతభక్తసుఖదాయినీ॥ మ॥

౧. ఆగమవిపినమయూదీదుర్గామ-హాకాళీత్రిజగజ్జననీ।

యోగీశ్వరహృత్సరోమరాళీ-యుమాదేవిభువనై కసుందరీ।మ।

౨. నారాయణదాససాలినీయ-నంతసుగుణశాలినీ।

ధీరతనినుగొలుచు వారికిన్సా-ధీనమగుచునుండుందమయుసురట। మ।

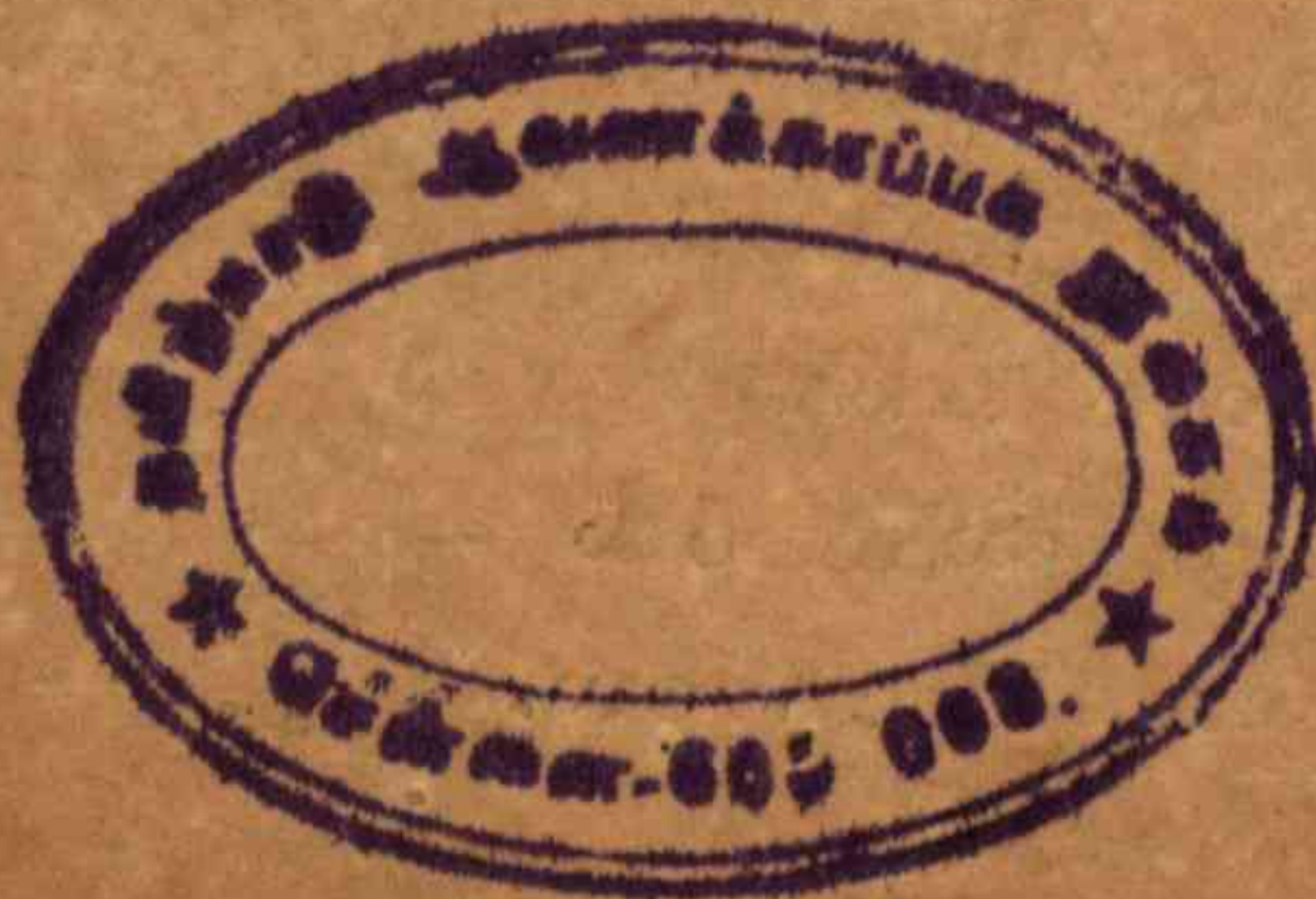
క. గానకవితానధానని

ధానులగుమహాత్ములార దయతోవినుడి

దీనిరచియించిదుర్గా

ధీనమ్మగగృతినొసంగి తిన్మోక్షేచ్ఛన్.

సంపూర్ణము.

నా యొద్దముద్రితములై వెలకుదొరకు గ్రంథములు.

—హ రి క థ లు—

			రు	ల	వై
శ్రీజానకీశపథము	...	...	1	0	0
సావిత్రిచరిత్రము	...	...	0	12	0
మార్కం దేయచరిత్ర	...	...	0	12	0
హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము	...	...	0	12	0
శ్రీరుక్మిణీకల్యాణము	...	...	0	12	0
శ్రీకృష్ణజననము (సంస్కృతము)	...	...	0	12	0
అంబరీషచరిత్ర	...	...	0	8	0
భీష్మచరిత్ర	...	...	0	8	0
గజేంద్రమోక్షము	...	...	0	8	0
ప్రహ్లాదచరిత్ర	...	...	0	6	0

—కా వ్య ము లు—

బాటసారి (ఆంధ్రపద్యప్రబంధము, మెట్రిక్యులేషన్, స్కూలు ఫైనలు పఠనీయగ్రంథము. 1904 అండు 1914.)	...	...	0	8	0
తారకము (సంస్కృతము)	...	...	0	8	0
నూర్గంటి	...	...	0	8	0

—శే త క ము లు—

సూర్యనారాయణశతకము	...	...	0	4	0
ముకుందశతకము	...	...	0	2	0
సత్యవ్రతశతకము	...	...	0	2	0
శివశతకము	...	...	0	2	0